

ordinem numeri, & originis,
2. q. 37. 1. ad 3

7 Procedit per modum amo-
ris, 1. q. 27. 3. 4. 5. o. item q. 37.
1. o. item q. 45. 7. c.

8 Ex suo modo procedendi
est amor patris in filium, &
e converso, 1. q. 37. 1. ad 2. item
3. q. 32. 1. c.

9 Pater amat filium, &
e converso, Spiritu sancto, per
modum effectus formalis, 1.
q. 37. 2. o.

10 Pater amat se Spiritu
sancto, non autem generat
se filio, nec spirat se Spiritu
sancto, 1. q. 37. 2. ad 2. item
ad 3

11 Pater, & filius amant nos
Spiritum sancto, 1. q. 37. 2. ad 3

12 Deus amat omnia, qua-
ab eo sunt, 1. q. 20. 2. o. item q.
22. 3. ad 1. item 12. q. 110. 1. c.

13 Amor transfert Deum, &
omne amans extra se, 1. q. 20.
2. ad 1

14 Dilectio Dei duplex, sci-
licet communis, qua diligit
omnem creaturam: alia spe-
cialis, qua trahit creaturam
rationale supra conditionem
eiusdem naturae ad par-
ticipationem sui, 12. qu. 110.
1. c.

15 Amor ut passio, secun-
dum suum materiale non est
in Deo, sed tantum secundum
suum formale, 1. qu. 20. 1. o.
item q. 82. 5. ad 1

16 Amor Dei causat bonita-
tem in rebus, sed amor no-
ster causatur ab eo, 1. q. 20. 2. c.
item q. 23. 4. c. item 12. q. 110. 1.
c. ad 1. item 3. q. 86. 2. c.

17 Deus ab aeterno dilexit
creaturas in propriis naturis,
& voluit eas esse, non autem
tunc, 1. q. 20. 2. ad 2

18 Amat creaturem irratio-
nales, non amore amicitiae,
sed quasi amore concupis-
ciae, 1. q. 20. 2. ad 3. item 22. q.
25. 3. c. ad 1

19 Diligit peccatores, & da-
mnatos, 1. q. 20. 1. ad 4. item q.
23. 3. ad 1. item ad 2

20 Diligit damnatos quoad
naturam, sed odit eos, in quantum
sunt mali, & in quantum
non vult eis bonum virae ater-
nae nisi voluntate antecedente,

1. q. 20. 2. ad 4. item q. 23. 3. ad

1. item 22. q. 83. 16. c. item 3. q.
49. 4. ad 1

21 Plus amat aliqua, quam
alia ex parte boni voliri, sed
aequaliter ex parte actus, 1. qu.
20. 3. o

22 Semper plus amat melio-
ra, 1. q. 20. 4. o.

23 Plus amat Christum quam
omnes creature, 1. q. 20. 4. ad

1. item ad 2

24 Plus amat angelos, quam
homines quoad esse naturae,
sed quoad esse gloriae, aliquos
plus, aliquos minus, vel aqua-
liter, 1. q. 20. 4. ad 3

25 Plus amat innocentem,
quam preuentem aequalis
charitatis quoad primum
accidentale tantum, 1. q. 20.
4. ad 4

26 Plus simpliciter amat
peccatores praedictos,
quam iustum praescirum, sed
ut nunc e converso, 1. q. 20. 4.
ad 5

27 Potest immediate amari
a nobis in hac vita, 22. q. 27.
4. o.

28 Omnis creatura natu-
rally plus diligit Deum, quam
se, 1. q. 60. 5. o. & 12. q. 109. 3. c.
item 22. q. 26. 3. c.

29 Modus amandi Deum
non potest determinari, 22.
q. 27. 6. c.

30 Deus potest a creatura
diligere totaliter ex parte Dei,
& parte sui, non ex parte a-
ctus, 22. q. 27. 5. o.

31 Amor quo diligitur De-
um, non est infinitus, 22. q.
27. 5. c.

32 Dilectio Dei est finis o-
minus actionis hominis, &
summa perfectionis eius, 22.
q. 27. 6. c. ad 3

33 Deus diligit propter
alium non formaliter, nec
effectiva, nec ut finis, sed dis-
positive, vel materialiter, 22.
q. 27. 6. c. ad 3

34 Antecedentia dilectionem
Dei in via sunt tria, scilicet
apprehensio Dei per audi-
tum, per visum, & per gu-
stum. Primum est in incipien-
tibus, secundum in proficien-
tibus, & tertium in perfe-
ctis, 22. q. 34. 9. o.

35 Amor Dei est congrega-
tivus, sed amor sui est disgre-
gatus, 22. q. 73. 1. ad 3

36 Est, vivere, & intellige-
re, est appetibile, & amabile
omnibus, ideo Deus inquan-
tum est causa horum, non pot-
est ab aliquo haberi odio, 21.
q. 24. 1. o.

37 Dilectio Dei includitur
in dilectione proximi virtute,
sicut causa in effectu, & con-
verso sicut effectus in causa,

12. q. 99. 1. ad 2

38 Amare Deum est magis
meritorum, quam amare pro-
ximum, 12. q. 27. 8. o. item q.
182. 2. o.

39 Diversae opiniones de
Petro, & Joanne Apolofo in
dilectione Christi, affectiva, &
passiva, 1. q. 20. 4. ad 3

40 Angeli in statu natura-
bant Deum super omnia,
1. q. 60. 5. o. item q. 62. 2. ad 1.
& q. 63. 1. ad 2

41 Angeli naturaliter plus
diligunt Deum, quam se, 1. q.
60. 5. o. item 12. q. 109. 3. o. item
21. q. 26. 3. c.

42 In angelis est dilectio na-
turalis, & affectiva, 1. q. 60. 1.
2. 3. o.

43 Angelus, & homo dilige-
ntur se dilectione naturali, &
affectiva, 1. q. 60. 1. o.

44 Quilibet angelus diligt
alium sicut seipsum dilectione
naturali, etiam malus bonus,
1. q. 60. 4. o.

45 In angelis beatis perfec-
terat dilectio naturalis, 1. q.
62. 7. o.

46 Deus est ex charitate a-
mandus super omnia, 22. qu.
44. 8. ad 2

47 Quilibet debet ex chari-
tate plus diligere Deum, quam
se, 22. qu. 20. 3. o. item q. 44.
8. o.

48 Angeli sunt a nobis ex
charitate amandi, 22. qu. 25.
10. o.

49 Deus debet ex charitate
magis amari quam proximus,
22. q. 26. 2. o.

50 Tantum quatuor debent
ex charitate amari, scilicet
Deus, proximus, anima, &
corpus, 22. q. 25. 12. o. item q.
44. 3. ad 1. item 8. ad 2

51 Homo potest ex charita-
te sed diligere, 22. q. 75. 4. o.

52 Quilibet ex charitate de-
bet magis se amare, quam pro-
ximum, 22. q. 26. 4. o. item q.
44. 8. ad 2

53 Proximus debet amari ex
charitate propter Deum, non
autem principaliter, 22. q. 25.
1. o. item 2. ad 1. & 8. c. item
q. 103. 3. ad 2. item q. 188. 2. c.

54 Corpus debet ex chari-
tate diligi, 22. q. 25. 5. o.

55 Proximus debet ex chari-
tate magis diligi, quam pro-
prium corpus, 12. q. 73. 5. c.
item 22. q. 26. 5. o. item q. 44. 8.
ad 2

56 Peccator debet diligi ex
charitate quoad naturam, non
autem quoad culpam, 22. qu.
25. 6. o. item 11. c. & qu. 64.
2. c.

57 Amare inimicum ut sic,
est perversum, sed quoad natu-
ram in communi est, de
praecepto culibet, non autem
in particulari, nisi in prepara-
tione animi, sed est de per-
fectione, 22. q. 25. 8. o. item 9.
c. item q. 34. 3. ad 3 & q. 83. 8. c.
& q. 108. 1. c.

58 Signa amoris oportet i-
namicis ostendere in communi-
ni, non autem in speciali-
citate, 1. q. 60. 1. o.

59 Virtutes debent amari
ex charitate, 22. q. 25. 2. c.

60 Charitas amari debet ex
charitate, 22. q. 25. 2. o.

61 Aliquid potest diligi ex
charitate dupliciter, scilicet amore
amicitiae, & sic amari potest
accidentia, & res irrationalis,
non autem primo modo, 22.
q. 25. 2. 3. o. item 11. c.

62 Daemones, & casti da-
mati quoad naturam sunt ex
charitate amandi, non autem
quoad gloriam, nisi voluntate
antecedente, 22. qu. 25.
11. o.

63 Omne ens naturaliter
plus diligit se, quam alterum,
1. q. 60. 4. ad 2. item 5. ad 2

64 Deus plus amat nos,
quam e converso, 22. q. 26. 12.
ad 3

65 Quodlibet singulare pms naturaliter diligit bonum speciei, quam bonum proprium, 2. qu. 60. 5. o. item 12. qu. 129. 3. c.

66 Omnis pars naturaliter plus diligit totum, quam se, 2. q. 60. 5. o. item 12. q. 12. 10. c. item 9. 109. 3. c. item 23. q. 26. 2. c. item 4. ad 3

67 In patria nullus est ordinatio, nisi secundum proportionitatem, ad Deum, 22. q. 26. 13. c.

68 In patria quilibet plus amat se post Deum, quam alium, 22. q. 29. 13. o.

69 Beati voluntate consequente volunt maius bonum alteri meliori quam sibi, sed intensius sibi. Antecedente vel etiam maius bonum volunt sibi, 22. q. 26. 13. c.

70 In amore est duplex aratus, scilicet inter diligibilis, & diligentis ad dilectionem. Primum attendit amans, non autem secundum quoad affectum, sed tantum quoad effsum, 22. q. 9. 10. 11. 22. 13. o.

71 Omnes homines aequaliter sunt amandi respectu objecti, non autem respectu affectus, 22. q. 26. 6. ad 1

72 Unus proximus est magis amandus, quam alius, secundum maiorem unionem, 22. q. 26. 6. o. & q. 44. 8. ad 2

73 Propinquiores debent plus amari quam meliores, & finius, & multiplicius, 22. q. 26. 7. 8. o. item 9. 32. 9. o. item 9. 45. 8. ad 1. item ad 3

74 Parentes debent plus filii amari ratione obiecti, sed e converso ratione amantis, 1. q. 96. 3. ad 2. item 12. qu. 100. 5. ad 4. item 22. q. 26. 9. o. item 12. ad 3. & q. 31. 3. ad 4

75 Debent uxores plus amari ratione obiecti, sed e converso ratione diligenter, 22. q. 26. 11. o.

76 Confanguinei debent plus aliis amari, 22. q. 26. 8. o.

77 In naturalibus quilibet tenetur magis amare confanguineos, & in civilibus concives, & in militaribus comilitones, 22. q. 26. 8. o. item q. 31. 3. o. ad 2

78 Filii debent plus amari, quam fratres, 1. q. 96. 3. ad 2

79 Mater plus amat, quam pater, qui debet plus amari, quam mater, 22. q. 26. 10. o.

80 Filii fontis debent plus anari in spiritualibus, quam filii carnis, non autem in aliis, 22. q. 26. 8. ad 2

81 Benefactor plus diligit, quam beneficiatus, 22. q. 16. 12. o.

82 Dilectio inimicorum est perfection, & magis meritoria, quam dilectio amicorum, 22. q. 27. 7. o. item 8. ad 2

83 Amor naturalis non est passio, sed connaturalitas rei, 22. q. 26. 11. o.

84 Est inclinatio ad aliquid, 1. q. 62. 1. o. & 12. q. 26. 12. o.

85 Nihil aliud est, quam inclinatio naturae induita ab auctore naturae, 1. q. 60. 1. ad 3

86 Dilectio naturalis est recta, finis, sed electiva est respectu eorum, que sunt ad finem, 1. q. 60. 2. c. & 4. ad 1

87 Dilectio naturalis est principium electivae, 1. q. 60. 2. c. item q. 62. 2. c. item q. 82. 1. c. fin. item 12. q. 10. 1. c. item q. 17. 9. ad 2. item q. 41. 3. c. item q. 91. 2. ad 2. item 22. q. 154. 12. c. item q. 155. 2. c.

88 Omnis dilectio naturalis est recta non restitudine charitatis, licet una rectitudine perfecti aliam, sed restitudine naturali, 1. q. 60. 1. ad 3

89 Amor naturalis est triplex, scilicet in apperto naturali, sensitivo, & intellektivo, 1. q. 60. 1. c.

90 Est in omni re, in omnipotenti, & membro, 1. q. 60. 1. c. item 12. q. 26. 1. ad 3

91 Qualibet res naturali dilectione amat se, & quicquid est idem ei in natura, 1. q. 60. 3. c. item 12. q. 10. 1. c. item q. 77. 4. ad 1. item 22. q. 67. 7. ad 1. & q. 126. 1. c.

92 Amor sui triclitice habet ad charitatem, scilicet contrarie, inclusive, & concomitantem, 22. q. 19. 6. o.

93 Amare se dicitur aliquis triclitice, scilicet iuste, iustice, & indifferenter, 22. q. 25. 7. c.

94 Amor sui est vituperabilis, quando est nimis respectu sui, vel exteriorum, 12. qu. 29. 4. ad 3. item qu. 77. 7. ad 1

95 Amor sui inordinatus est causa omnis peccati, 12. q. 77. 4. o. & s. c. & q. 84. 2. ad 3. & 22. qu. 25. 7. ad 1. & qu. 153. 5. ad 3

96 Amare se secundum substantiam convenient omnibus, secundum carnem principaliiter, vel secundum sensum peccatoribus tantum, sed secundum spiritum bonis tantum, 22. qu. 25. 4. ad 3. item 7. o. q. 117. 1. ad 1

97 Unio quadruplex, scilicet realis, similitudinis, affectus, & substantialis. Prima est effectus amoris: secunda & quarta est causa ejus: tertia est amor, 12. q. 28. 1. ad 2

98 Unio amantis ad amatum duplex, scilicet realis, & affectus, 12. q. 25. 2. ad 2. item q. 28. 1. c.

99 Amor triplex, scilicet naturalis, sensitivus, & intellektivus, 1. q. 66. 1. c. & 12. q. 26. 1. c. & q. 23. 6. ad 1. & q. 41. 3. c. & 22. q. 26. 3. c.

100 Duplex, scilicet amicitia, & concupiscentia, 1. q. 60. 3. c. item 4. ad 3. item 12. q. 26. 4. o. item q. 28. 1. c. item 22. q. 17. 8. c. & q. 23. 1. c.

101 Est inaequalis dupliciter, scilicet secundum inaequalib[us] bonis, & secundum magis, & minus, 1. qu. 20. 3. o. & 22. q. 26. 6. o.

102 Dilectio est tantum in voluntate, sed amor proprius in sensitivo, licet transferatur etiam ad voluntatem, 12. q. 26. 3. o.

103 Addit supra amorem elepcionem, sed charitas affectionem magni pretii, 12. q. 26. 3. o.

104 Amor intellectualis addit supra benevolentiam unionem effectus, 22. qu. 27. 2. c. ad 2. & q. 31. 1. c.

105 Amor ut passio est semper cum impetu, & confutidine, sed benevolentia quandoque subito, & sine impetu, 22. q. 27. 2. c.

106 Amor est boni in com-

muni, five habiti, five non, sed gaudium, & delectatio est de praesenti, & habito: desiderium vero, & spes est de non habito, 1. qu. 20. 1. c. & q. 34. 3. ad 1. & 12. qu. 28. 1. ad 1. & 22. q. 4. 1. ad 3

107 Actus amoris semper tendit in duo, scilicet in bonum volitum, & in eum, cui vult bonum, 1. q. 27. 1. ad 3. & 12. q. 26. 4. c.

108 Amor est unio amantis ad amatum, 1. qu. 20. 1. c. ad 3. & 12. qu. 25. 2. ad 2. item q. 28. 1. o.

109 Non est unio secundum rem, sed secundum affectum, 22. qu. 25. 2. ad 2. & qu. 28. 1. c. ad 2

110 Est motus appetitus, quo immutatur ab appetibili, ut ei complacat, non autem ut tendens in appetibile, quia hoc est desiderium, 12. q. 26. 2. c. ad 3

111 Est complacentia amantis in amatum, 12. q. 25. 2. c. item q. 27. 1. c.

112 Importat convenientiam, & connaturalitatem ad amatum, 12. q. 23. 4. c. & q. 25. 2. c. & q. 26. 1. c. & q. 27. 1. c. & q. 28. 1. c. & q. 29. 1. 2. c. & q. 32. 3. ad 3

113 Est passio proprie secundum quod est in concupisibili, communiter autem ut est in voluntate, 12. qu. 26. 2. o. item 3. ad 3. item ad 4. item q. 28. 6. ad 1

114 Amor, gaudium, & delectatio, ut sunt in appetitu sensitivo, passiones sunt, non autem ut sunt in voluntate, 1. q. 20. 1. ad 1

115 Amor ponitur pro omni passione, 22. q. 162. 3. ad 4

116 Est prima omnium passionum, 1. q. 20. 2. c. & 12. q. 25. 2. o. & s. c. fin. & q. 27. 4. c. & q. 26. 3. ad 1. & q. 70. 3. c. & 22. q. 28. 4. c. item q. 47. 1. ad 1. item q. 162. 3. ad 4

117 Qui est in appetitu sensitivo, est passio quadam, 22. q. 27. 2. c.

118 Non est passio laetitia, sed perseveria, nisi ratione transmutationis corporalis vet

138 vel obiecti inconvenientis, scilicet peccati, 12. q. 28. s. o.

139 Non determinatur ad aliquod genus virtutis vel virtutis, sed ordinatus includitur in qualibet virtute, & inordinatus in quolibet peccato, 12. q. 22. 2. o.

140 Est naturaliter prior odio, sed sunt simul secundum rationem, 12. q. 29. 2. o.

141 Est fortior odio, licet quandoque videatur e converso, quia odium est sensibilis, & maius odium comparatur minori amori, 12. q. 29. 3. o.

142 Aliquid est causa amoris dupliciter, scilicet ut ratio, & ut via, 12. q. 26. 2. ad 1

143 Nulla passio est causa omni amoris, sed aliqua est causa aliquius amoris, 12. q. 27. 4. o.

144 Bonum est causa amoris propria ut proprium eius obiectum, 12. qu. 27. 1. o. item 2. o. item q. 29. 1. o.

145 Ut conformat sibi appetitum, causat amorem, ut absens concupiscentiam, & ut praefas delectationem, 1. q. 20. 1. c. & 12. qu. 23. 4. c. & qu. 26. 2. c. & quæst. 28. 1. ad 1. & q. 30. 2. c.

146 Obiectum amoris est simpliciter bonum, ideo bonum augmentatum simpliciter auget amorem. Sed non est sic in audacia, quia obiectum eius est compositum ex bono & malo, & motus eius in malo presupponit motum spei in bonum. Ideo, si adatur tantum de arduo quod excedat spem, non sequitur motus audaciae, sed minuerit, 12. q. 45. 4. ad 1

147 Novitas & absentia amanti facit perceptionem amoris, licet non semper augeat ipsum, 12. qu. 29. 3. c. item qu. 35. 6. c. item q. 18. 2. ad 1

148 Sicut ex delectatione causatur amor, sic ex tristitia odium, quia sicut movemur in amorem delectantium, sic in odium tristantium, 12. qu. 34. 6. c. & qu. 36. 4. ad 3. & qu. 158. 7. ad 3

149 Odium potest esse per

accidens causa amoris, in quantum aliqui convenienter odio alii, 12. q. 27. 3. 4. 3

150 Amor & odium circa idem sunt contraria, non autem de contrariis, sed se invicem consequentia, 12. q. 29. 2. ad 2

151 Apprehensio unitatis est causa amoris, quia si aliquid apprehenditur unum pertinet ab esse amans, causat a morem concupiscentie. Si vero alterum se, causat a morem amicitiae, 12. quæst.

152 Similitudo est per se causa amoris. Sed per accidens, scilicet ut impedit proprium bonum, est causa odii, 12. q. 27. 3. o. & 0. 2. c.

153 Similitudo in actu est causa amoris amicitiae, sed similitudo in potentia est causa amoris concupiscentiae, 12. qu. 27. 3. c.

154 Similitudo est causa odii per accidens tripliciter, scilicet ratione displicientis propriae conditionis, ratione impedimenti, vel ratione cognitionis amoris sequentis, 12. q. 29. 2. c.

155 Delectatio ut intenta causat desiderium & amorem, sed in exequendo est e converso, 12. q. 25. 2. c. ad 3. item q. 27. 4. ad 1. item q. 34. 1. c. ad 1

156 Spes respectu eius, per quem fit possibile, causat amorem. Sed respectu boni sperati est e converso, 12. qu. 27. 4. ad 3. item qu. 40. 7. o. item qu. 62. 4. ad 3. item 22. qu. 17. 8. c. item q. 66. 6. ad 3

157 Causat amorem, vel auget ratione delectationis, quia delectationem causat, vel ratione desiderii, quia spes desiderium fortificat, 1. q. 27. 4. ad 3

158 Amor carnalis cognoscitur per frequenter familiariatem, & per nimia colloquia cum mulieribus, & dum ab invicem invitatae & tristes discedunt, 12. q. 28. 5. ad 1

159 Si bonus cantor amat bonum scriptrorum, attendit ibi similitudo proportionis.

160 secundum quod eterne habet quod convenit ei secundum suam artem, 12. q. 27. 3. ad 2

161 Licet non omnes homines habeant aliquas virtutes secundum habitum complenum, habent tamen eas secundum quædam feminalia rationis, secundum quæ qui non habet virtutem, diligit virtutem tanquam suæ naturali rationi conformem, 12. qu. 27. 3. ad 4. fin.

162 Amari propter aliud contingit secundum quatuor genera causarum, scilicet secundum causam finaliem, formalis, efficientem, & materialis, 12. q. 27. 3. c.

163 Amoris est causa omnium passionum & affectionum, 1. q. 20. 1. c. item q. 60. princ. item 12. qu. 27. 1. ad 2. item 2. ad 1. item q. 27. 4. c. item qu. 28. 6. ad 2. & 6. 4. 1. ad 1. item q. 46. 1. c. item qu. 62. 3. ad 3. item qu. 70. 3. c. item 22. qu. 17. 8. c. ad 2. item qu. 19. 9. ad 3. item qu. 1. 62. 3. ad 4

164 Unio secundum rem amantis ad amatum, est effectus amoris, 1. qu. 20. 1. ad 3. & qu. 60. 3. ad 2. & 12. qu. 28. 1. o.

165 Mutua inhalatio triplex, scilicet secundum vim apprehensionis, appetitivam, & redamacionem, est effectus amoris, 12. q. 28. 2. o. q. 66. 6

166 Effatio est effectus amoris, 1. q. 20. 2. ad 1. item 12. q. 28. 3. o. item 22. q. 17. 2. o.

167 Amor facit fervore, &

ebullire, id est ferri extra se in amatum, 12. q. 37. 2. c.

168 Liquefacit, id est non continetur amantem intra fe, 12. q. 28. 5. s.

169 Proprii effectus amoris sunt quatuor, scilicet liquefaction, id est mollification affectus, ut faciliter penetretur ab amato, fructio, id est delectatio, languor, id est tristitia, & fervor, id est intensus desiderium, 12. q. 28. 9

170 Langere facit, id est tristitia de absentia amati, 12. q. 28. 5. ad 1

171 Moveret inferiora in super-

riora, ut ab eis perficiantur, & superiora in inferiorum præfessionem, 12. q. 31. 1. ad 1

172 Amanus agit omnia quæ agit ex amore, 12. q. 28. 6. o

173 Zelus est effectus amoris, 12. q. 28. 4. o.

174 Ex amore procedunt gaudium & tristitia, contrario modo, 12. q. 28. 1. c.

175 Ex amore inordinato procedit cupiditas inordinata, 12. q. 25. 2. c.

176 Odium est effectus amoris, 12. q. 28. 6. ad 3. & q. 29. 2. o. & 3. c.

177 Cognitio est causa amoris, 12. qu. 27. 2. o. & 22. qu. 26. 2. ad 1

178 In his qua sunt supra hominem, amor est nobilior cognitione, sed in aliis est e converso, 1. qu. 82. 2. c. ad 3. & qu. 103. 6. ad 3. & 12. qu. 66. 6. ad 1. & 22. qu. 23. 6. ad 1. & q. 27. 4. ad 2

179 Est altior cognitione in movendo, sed in attingendo est e converso, 12. quæst. 3. 4. ad 4

180 Cognitio perfectitur per hoc quod cognitum est in cognitione, sed amor secundum quod amans trahitur ad amatum, 1. q. 16. 1. c. & q. 19. 3. ad 6. qu. 6. ad 2. & qu. 59. 2. c. & 3. ad 2. & q. 60. 2. corp. item qu. 78. 1. c. ad 3. qu. 51. 1. c. item qu. 82. 3. c. item qu. 108. 6. ad 3. item 12. qu. 15. 1. ad 3. item qu. 22. 2. c. & qu. 40. 2. c. & qu. 66. 6. ad 1. item qu. 86. 1. ad 2. item 22. qu. 23. 6. ad 1. & qu. 27. 4. ad 2

181 Aliquid perfecte amat, quod non perfecte cognoscitur, 12. q. 27. 2. ad 2. item 22. qu. 27. 2. ad 1. item 22. qu. 27. 4. ad 1

182 Nihil amat nisi cognitum, 12. qu. 3. 4. ad 4. item qu. 27. 2. c. item 4. ad 1

183 Deus per essentiam viis necessario amat, sed per effectus cognitus potest odiri, 1. q. 60. 5. ad 5. & 22. q. 34. 1. o.

184 Subiectum amoris sensibilis est concupisibilis, intellectus vero est voluntas, 1. quæst. 82. 2. ad 1. item 12. qu. 21. 1. 2. c. item qu. 26. 1. o. item 1. ad 2

164 Amor mundanus semper est malus, 1. q. 19. 3. c.

165 Amor mercenarius est semper malus, 1. q. 19. 4. ad 3.

166 Amplexus, oscula, talus, & hujusmodi ex libidine sunt peccata mortalia, non autem secundum se, scilicet vel propter consuetudinem patris, vel propter aliquam necessitatem, aut rationabilem causam, 22. quæst. 174. 4. o.

IAcer secundum quod aliqua participant aliquid secundum prius, & posterius, vel secundum quod unum imitatur alterum. Secunda est in divinis, non autem prima, 1. q. 13. 5. c.

2 In analogia prius dicitur duplicitate, scilicet secundum rem, & secundum impositionem nominis, 1. qu. 13. 6. o. & 9. 32. 2. ad 4.

3 Omnia dicta de Deo, & creatura dicuntur analogice, non autem univoco, nec pure aequivoce, 1. q. 3. 6. ad 1. & q. 13. 5. 6. 10. o. & q. 25. 2. ad 2. & q. 29. 4. ad 4. & quæst. 32. 1. ad 2. fin.

4 Analogum est medium inter univocum, & aequivocum, 1. q. 13. 5. 10. c.

5 Analogata dicuntur ad unum numerum, & non secundum rationem tantum, sicut univocum, 12. q. 20. 3. ad 3.

6 Analogum est tantum in uno analogato secundum propriam rationem, univocum autem est in quolibet, 1. qu. 16. 6. c. item 12. q. 20. 3. c. ad 3.

7 Omnia analogata necessario dicuntur per respectum ad unum primum, 1. qu. 13. 6. c. item 10. c.

8 Primum in analogis operari ponit in definitione omnium aliorum, 1. q. 13. 6. c. item 10. c.

Andrastathia, idest frennitatis, est virtus viti communicaibilium operum adinventiva, & pars fortitudinis potentialis pertinet ad liberalitatem, vel potius ad magnificientiam, licet magis convenienter cum justitia ratione materiae, 22.

1 Angelos necesse est esse, 1. q. 50. 1. o.

2 Non fuerunt ante mundum, idest ante corpora, 1. q. 6. 2. 3. o. & qu. 102. 2. ad 1.

3 Potuerunt esse ante mundum, 1. q. 6. 3. o. & 4. ad 1.

4 Effe angelii est infinitum secundum quid, in quantum non est in materia, non autem simpliciter; quia finitur per essentiam a qua est, 1. qu. 7. 2. & q. 50. 2. ad 4. item q. 52. 2. c.

5 Effe angelii est quo ejus subjectum est, 1. q. 50. 2. ad 3. & q. 61. 1. c.

6 Non est ejus essentia, 1. q. 12. 4. c. item q. 47. 1. c. item qu. 50. 2. ad 3. item q. 61. 1. c.

7 Non est suum intelligere, 1. q. 54. 2. o. item 3. c.

8 Non ejus operatio, 1. q. 34. 2. o. item 3. c.

9 Angelii sunt creati a Deo, 1. q. 61. 1. o.

10 Immediate, 1. qu. 45. 5. ad 1.

11 In celo empyreo, 1. qu. 61. 4. o. item q. 102. 2. ad 1. & 4. ad 1.

12 Non sunt facti propter hominem principaliter, 1. qu. 50. 3. ad 2.

13 Fuerunt creati in gratia, 1. q. 63. 3. o. & q. 62. 5. ad 4. & 6. c. & q. 67. 4. ad 4. & q. 92. 1. ad 3. & q. 109. 1. c. & 22. q. 5. 1. c.

14 In beatitudine imperfæta, 1. quæst. 61. 1. o. & quæst. 67. 4. ad 4.

15 Angelus non est creatus malus, 1. q. 67. 4. ad 4.

16 Est forma subsistens, 1. qu. 50. 5. c. item q. 56. 1. c. fi. item 2. ad 3. item q. 75. 3. c.

17 Angelii sunt partes universi ciuidem cum creatura corporali, non autem Deus, sed est supra totum universum, 1. q. 50. 3. c. item qu. 61. 3. 4. o.

18 Quilibet angelus est in genere substantia, 1. qu. 89. 2. ad 4.

19 In angelis genus, & differentia sumuntur ab eodem, scilicet ab essentia, sed diversimode, 1. q. 50. 2. ad 1.

33 Eft compofitio subiecti, & accidentis, 1. q. 50. 6. o.

32 Idem est suppositum, & natura secundum rem, licet differant secundum rationem, 1. q. 5. 2. 3. c.

31 Angelus est totaliter intellectus naturæ, ideo importet, quod omnis ejus actio fit secundum intellectum. Quandoque tamen intellectus creature, quæ sunt angelii, distinguuntur a rationalibus, quandoque autem sub rationalibus comprehenduntur, 1. q. 62. 8. ad 2. item 22. gu. 83. 10. ad 2

33 Intellectus angelii non est ejus essentia, 1. q. 54. 3. o. item q. 77. 1. c. item q. 79. 1. o.

34 Intelligere angelii non est ejus essentia, 1. q. 61. 1. o.

35 Essentia angelii individuat se ipsa, 1. qu. 3. 2. ad 3. & 3. o. item q. 13. 9. c. item 3. q. 77. 2. c.

36 Angelus est indivisibilis in essentia, non autem secundum virtutem, idest secundum objecta, & secundum intentionem, & remissionem actionis, 1. qu. 51. 1. ad 1. item 3. q. 50. 4. ad 3

37 Perfectione naturæ angelicæ requirit multiplicationem species, non autem multiplicationem individuum in una specie, 1. q. 50. 4. ad 4

38 Differentia angelorum, ut multi tenent, sumuntur secundum diversos gradus potentialitatibus, 1. qu. 50. 2. ad 1. item 4. o. item qu. 56. 2. ad 1. item 1. q. 50. 5. c.

39 Si tamen angelus habet materiam, nec sic possent esse plures angelii unius species, 1. qu. 50. 4. c.

40 Angelus, & anima differunt specie, 1. q. 75. 7. o.

41 Angelus est simpliciter nobilior homine, sed secundum quid est e conversio, 1. q. 92. 3. o. qu. 26. 1. ad 1. & 2. c. & qu. 108. 2. ad 3. & q. 112. 1. ad 4. & 12. qu. 5. 1. ad 3. & 22. q. 172. 2. c.

42 Angelii convenienter cum substantiis materialibus in genere logico, non autem in genere physico, 1. quæst. 88. 2. ad 4

43 Angelii non habent corpora naturaliter sibi unita, 1. q. 51. 1. o. & qu. 54. 5. c. ad 1. item q. 110. 2. ad 1. & 2. ad 3. & q. 115. 5. c. item q. 117. 4. ad 1. item q. 218. 3. c.

44 Angelii possunt assumere corpora, 1. q. 51. 2. o.

45 Angelus non indiget corpore assumpto propter se, sed pro

proper nos, 1. qu. 51. 2. ad 2
46 Non omne corpus motu ab angelo, assumptum est ab eo, sed tantum quod representant eum, 1. q. 51. 2. ad 2

47 Corpus assumptum non uiruit angelio ut forme, sed ut motori representato, 1. q. 51. 2. ad 2

48 Angelus moveret per accidens in corpore assumpto, non autem in aliis, 1. q. 51. 3. ad 3

49 Corpora assumpta ab angelis sunt de aere inspiratae, 1. q. 51. 2. ad 3

50 Non habent virtutes naturales quas ostendunt, nec operationes vitae, sed communies etiam inanimatis, 1. q. 51. 3. o. item 3. q. 55. 6. ad 1

51 Angelus potest esse simul cum corpore, 1. q. 52. 3. ad 2

52 In eodem corpore simul

sunt anima formaliter dans esse, & operans operationes naturales, & angelus operans operationes supernaturales, 1. q. 52. 3. ad 3

53 Angeli administrant & gubernant omnem creaturam corporalem, 1. q. 110. 1. 0

54 Deus non produxit corpora mediabitibus angelis, 1. q. 65. 3. 0

55 Formae corporum non creantur ab angelis, 1. q. 65. 4. o. item qu. 91. 2. c. item q. 110. 2. 0

56 Nec anima creaturab angelis, 1. q. 90. 3. o. item 12. q. 3. 7. ad 2. item 22. q. 85. 2. c

57 Essentia angelii non indiget loco, 1. qu. 61. 4. ad 1. item qu. 102. 2. ad 2. item qu. 112. 1. ad 2

58 Effe in loco dicitur de angelis aquivoce, respectu corporalium, 1. qu. 52. 1. c. item q. 62. 1. c

59 Deus, angelus, & anima non continentur loco, sicut corpora, sed continent eum, 1. qu. 8. 1. ad 2. item qu. 52. 1. c. fin. item qu. 55. 1. c. item 2.

60 Angelus non est in loco, nisi secundum contum virutis, 1. q. 8. 2. ad 1. item ad 2. item o. 52. o. item 55. o

61 Effe in loco diffinitive, instanti, sed in tempore, 1. q. 52. 1. c. fin.

62 Motus continuus angelii necessario est per omnia media, sed discontinuus potest esse fine medio, 1. q. 52. 1. 0

63 Motus angelii non est in

non autem circumscriptive, 1. q. 8. 2. ad 1. item qu. 52. 1. 2. o. item qu. 53. 1. c. item 12. q. 94. 2. c

64 Locus angelii potest esse

divisibilis, & indivisibilis, 1. q. 52. 2. c. item qu. 53. 1. o. 1. 2. ad 7

65 Angelus non est simul in pluribus locis, 1. quæst. 51. 2. o. item qu. 53. 1. c. item qu. 112. 1. c.

66 Plures angelii non pos-

sunt esse simul in eodem loco, 1. q. 52. 3. o

67 Non oportet quod si ali-

quis angelus moveret eum,

fit ubique, 1. q. 52. 1. c

68 Operatio angelii diffinita

est ad unum locum, respectu

operati & operantis, non au-

tent Deus, quia operatio eius

est determinata tantum primo modo, 1. q. 52. 2. c

69 Angelus moveret locali-

ter, tamen aquivoce alii re-

bus, 1. q. 5. 1. 0

70 Morus angelii in loco ni-

hi aliud si quam diversi con-

trafus diversorum locorum suc-

cessive, 1. q. 53. 1. c

71 Effe successio diversarum

operationum eius, 1. q. 12. 10.

ad 2. item q. 6. 6. ad 4. item

q. 53. o. item q. 53. 2. c

72 Non est actus imperfeti,

sed existens in actu, 1. qu.

53. 1. ad 2. item ad 3

73 Non est proper indigen-

tiā suā, sed nostrā, 1. q.

53. 1. ad 3. item q. 55. 2. ad 3

74 Dom moveret moto con-

tinuo, in principio eff in to-

loco divisibili, a quo incipit

moveri, sed dom est in ipso moveri, est in parte lo-

ci quem dserit, & in parte

loci quem occupat, 1. q. 53.

1. ad 1. item 3. ad 3

75 Motus continuus angelii

necessario est per omnia me-

dia, sed discontinuus potest

esse fine medio, 1. q. 52. 1. 0

76 Motus angelii non est in

instanti, sed in tempore, 1. q.

52. 1. c. fin.

3. o. item 3. quæst. 57. 3. ad 3;

77 Angelus moveret secun-

dum totam vim suam in id

quod agit, 1. qu. 62. 6. o. qu.

75. 3. o. & q. 80. 1. o.

78 Motus angelii non habet

ordinem ad motum primi mo-

bilis, 1. q. 53. 3. c. fi. item qu.

63. 6. ad 4. item q. 91. 2. ad 3

79 Velocitas motus angelii

non est secundum quantitatem

virtutis eius, sed secundum

voluntatem eius, 1. q. 53.

3. ad 1

80 Angelii sunt immutabiles,

& incorruptibles, 1. q. 9. 2. c.

item q. 10. 5. c. fin. item q. 50.

5. o. item q. 61. 2. ad 3. item q.

75. 6. c. fi. item q. 97. 1. c

81 Sunt mutabiles tripli-

citer, scilicet quad electione

finis, applicationem virtutis

ad diversa, & per annihilationem, 1. quæst. 9. 2. c. item

qu. 10. 5. c

82 Morus illuminationis

angeli triplex, scilicet circu-

laris, rectus, & obliquus, 22.

qu. 180. 6. ad 2

83 Substantia separata, id est

angeli, non sunt principia in-

tellectus humani, cum creatio

intellectus humani sit imme-

diata a Deo, 1. q. 65. 3. c

84 Omnia corpora obedient

angelis ad nutum motu loca-

li, non autem formali, 1. qu.

65. 4. c. fin. item quæst. 91. 2.

item qu. 105. 1. ad 1. item qu.

110. 2. c. item q. 111. 3. c.

item q. 114. 4. ad 2. item qu. 117. 3. c.

ad 3. item 4. 1. ad 1. item 12. q.

80. 2. c

85 Angelus potest immutare

omnes seūs hominiū interio-

res & exteriores, 1. q. 111. 3.

4. o. item q. 114. 4. ad 2

86 Non potest aliquam for-

mani imprimerre in imagina-

tione, nisi mediante sensu ex-

trinseco, 1. q. 111. 3. ad 2

Angelos immutare voluntate

nostram eff omnino ha-

reticum, 1. quæst. 106. 2. c. &

12. qu. 80. 3. ad 1. & 22. q. 174.

5. ad 4

87 Potest immutare volun-

tatem hominiū persuadendo fo-

lum, vel concitando pañiones,

3. o.

1. qu. 106. 2. c. item qu. 11. 1. 2.

o. item q. 114. 2. ad 3. 115. 4. ad

1. item 12. q. 9. 6. ad 2. item q.

75. 3. o. & q. 80. 1. o.

88 Superior moveret volun-

tatem angelī inferioris ali-

qualiter ut objectum persuad-

endo; non autem de neces-

sitate, nec ex parte potentiae,

1. qu. 106. 2. o.

89 Angelī dupliciter pos-

sent agere in animas nostras,

scilicet confortando intellec-

tum, & illustrando phanta-

ma, 1. q. 111. 1. c

90 Boni angelī possint im-

primere in intellectum no-

strum; non autem mali, 11.

q. 80. 2. c. item 22. qu. 96. 1. c.

item q. 172. 2. ad 1

91 Possunt imprimere in in-

tellectum nostrum confortan-

do, non a tempi imprimendo

lumen, 1. q. 111. 1. o.

92 Angelī mali imprimunt

in phantasmatā, applicando

ad ea lumen suum, 12. qua-

80. 2. o.

93 Substantia separata, id est

angeli, non sunt principia in-

tellectus humani, cum creatio

intellectus humani sit imme-

diata a Deo, 1. q. 65. 3. c

94 Bona cogitatione attri-

buntur altiori principio,

scilicet Deo, licet angelorum

ministerio procurantur, 1. q.

111. 2. ad 2. fin.

95 Angelī sunt supra tempus,

& supra motum omnium cor-

poralium; non autem supra

tempus successionē ipso-

rum, & operationum eorum,

1. q. 61. 2. ad 2. item q. 62. 5.

ad 2. item q. 85. 4. ad 1

96 Intelligentia angelī est su-

pra tempus, 12. quæst. 113. 7. 6

ad 5

97 Est supra tempus corpo-

ralium, & est in tempore alio,

1. q. 57. 3. ad 2

98 Tempus angelī est alte-

rius rationis a tempore alio-

rum, 1. q. 53. 3. c

99 Potest esse continuum, &

discretum, sicut & motus eius,

1. q. 51. 1. 0

100 Discretum nullam pro-

portionem habet ad tempus a-

liorū; sed continuum sic, 1.

q. 53. 3. ad 2

101 Componuntur ex instantibus, quia est differetrum, i. q. 63. 6. ad 4. item 12. qu. 123. 7. ad 4.

102 Operatio angelii successiva, id est motus, scilicet intellectio & affectio, mensuratur tempore, non autem aevio, i. qu. 10. 5. ad 1. & q. 12. 10. ad 2.

103 + Est angelii mensuratur a seculo, cognitione naturalis tempore, sed visio beata aeternitate, i. qu. 10. 5. ad 1. item ad 3.

104 Est angelii, & substantia eius mensuratur aevio, i. q. 20. 5. ad 1.

105 Visio beata angelii mensuratur aevio, i. q. 10. 5. ad 1.

106 Numerus angelorum non est de genere quantitatis, sed est multitudine transcendens & formalis, i. qu. 30. 3. c. item q. 50. 3. ad 1.

107 Numerus angelorum excedit omnem numerum corporalium, i. q. 50. 3. o. item q. 112. 4. ad 2.

108 Angelii boni sunt in majori numero quam mali, i. qu. 63. 9. o.

109 In angelis sunt tres hierarchiae secundum triplicem gradum cognitionis eorum, i. q. 108. 1. o.

110 In qualibet hierarchia sunt tres ordines, i. q. 108. 1.

111 In qualibet ordine sunt multi angelii, i. q. 108. 3. o.

112 Distinctio hierarchiarum & ordinum in angelis est natura: sed completur per dona gratiae, i. qu. 108. 4. o. & s. c. item q. 109. 1. c.

113 Distinctio ordinum in angelis est secundum distinctionem actuum & officiorum, i. qu. 108. 2. o. item qu. 110. 1. ad 3. fin.

114 Ordines angelorum sunt tantum novem, i. q. 108. 2. c.

115 Gradus in ordinibus angelorum bene ordinantur, i. q. 108. 2. ad 2. item 6. o.

116 Tota ratio ordinis in angelis est ex propinquitate ad Deum. Ideo propinquiores Deo sunt gradus sublimiores, & scientia clariores, non autem in hominibus, i. q. 106.

102

3. ad 1. quæst. 107. 2. c.
117 Angelii in confiniis suis
sum ordinum magis conve-
niunt, quam cum extremis
suum ordinum, i. quæst.
108. 3. ad 3.

118 Angelii unius ordinis non
sunt æquales, i. q. 10. 6. c.
fin. item q. 47. 2. l. item qu.
50. 4. o. item qu. 108. 3. o. &
q. 111. 3. ad 1.

119 Omnes ordines primæ
hierarchie assimilantur mini-
stris regis circa personam e-
ius, scilicet cubiculariis, con-
filiariis, & alesforibus. Se-
cunda autem officialibus regni
in commun, scilicet domi-
nis curia, principibus militi-
tis, & judicibus curia. Ter-
tia vero deputatis ad certas
partes regni, scilicet prepo-
sus, ballivis, & hujusmodi,
i. q. 108. 6. c.

120 Ad primam hierarchiam
pertinet consideratio finis. Ad
secundam dispositio universalis
de agendis. Ad tertiam
vero executio operis, i. q. 108.
6. c.

121 Ordines angelorum sunt
connexi ad invicem, & ad secun-
dam hierarchiam, i. q. 108.
1. o.

122 Omnes homines, & omnes
angelorum ordines sunt
una hierarchia, i. q. 108. 1.
c. ad 1. item 3. q. 8. 4. o.

123 Homines assumuntur ad
omnes ordines angelorum, i. q.
108. 8. o. & q. 63. 9. ad 3.
12. q. 4. 5. ad 6

124 Angelus inferioris or-
dinis non assumetur ad superiore-
rem ordinem, i. quæst. 108.
8. ad 1.

125 Quilibet angelus magis
habet proprium ordinem &
officium, quam quæcumque
stella, i. q. 108. 3. c. ad 2

126 Minimus ordo angelorum
est superior supremo or-
dine nostra hierarchia, i. q.
108. 2. ad 2. item qu. 117. 2. c.
ad 3.

127 Proprietates & officia
in ordinibus angelorum & ec-
clesia accipiuntur ex nominis
corum, i. q. 67. 1. c.

128 Ordines angelorum sem-

per durabunt, i. q. 108. 7. c.
129 Cognitio superiorum an-
gelorum est perfectior, quam
cognitio inferiori, i. qu.
59. 1. c. fin. & q. 106. 4. o. &
22. q. 150. 5. c. fin.

130 Omnes perfectiones sunt
communes omnibus angelis,
sed perfectius, & abundantius
sunt in superioribus, quam in
inferioribus, i. qu. 106. 4. o.
& q. 108. 2. ad 2. & s. c. & 22.
q. 24. 3. ad 3

131 Inferiores angelii exer-
cent officia superiorum in vir-
tute superiorum. Ideo infini-
tus profundus arceret dæmones, &
facere miracula, i. q. 112. 2. ad 2.
& q. 113. 3. ad 1

132 Essentia superioris an-
gelii est nobilitas, & virtus ef-
ficacior ad intelligentiam, &
ad agendum in res exteriores,
quam essentia, & virtus infer-
ioris, i. qu. 89. 1. c. fin. &
q. 106. 1. 3. 4. c

133 Nihil prohibet dicere
inferiores angelos administra-
re inferiora corpora, & su-
periores superiora, & sum-
mos assistere Deo, i. qu. 63.
7. c.

134 Ordo in angelis num-
quam a Deo prætermittitur,
qui semper inferiora per su-
periora moveantur, & non e
converso, i. qu. 106. 3. c. item
q. 112. 1. c.

135 Quilibet angelus est sim-
pliciter major qualibet viaro-
re secundum conditionem ita-
tus, non autem secundum me-
ritum, i. q. 108. 2. ad 3

136 Item formæ superiorum
angelorum sunt universaliares
formis inferiorum, i. q. 55. 3.
o. & q. 89. 1. c. & qu. 110. 1. c.
& q. 116. 1. c.

137 Scientia superiorum an-
gelorum dicitur esse universa-
lia quoad eminentiorem mo-
dum intelligendi, i. quæst.
106. 4. ad 1

138 Cognitio superiorum an-
gelorum est perfectior, quam
cognitio inferiori, i. qu.
59. 1. c. fin. & q. 106. 4. o. &
22. q. 150. 5. c. fin.

139 Superiores angelii idem
cognitio perfectius, & clari-
tatis cognoscunt, quam infe-
rioris, 22. q. 2. 6. c.

140 Pauciores sunt forme
intelligibilis in intellectibus
superiorum angelorum, quia
lumen intellectuale in eis mi-
nus dividitur, i. quæst. 89. 1. o.

141 Angelus superior per
unam speciem potest plura in-
telligere, quam inferior, i. q.
9. 55. 1. o. & q. 89. 1. c. 2

142 Superiores angelii perspi-
cacijs divinani sapientiam con-
templantes plura, & altiora
mysteria gratia cognoscunt in
visione Dei, qua inferioribus
eos illuminando manifestant.
i. q. 57. 5. c

143 Angelus superior illu-
minat inferiorum, i. q. 106. 1.
3. o. item q. 107. 2. c. item qu.
108. prin. item q. 113. 2. ad 2.
item q. 117. 2. c. item 12. qu.
112. 1. ad 3. & 22. q. 2. 6. c

144 Instruit inferiorem de
omnibus, quæ sit, i. q. 106.
4. o. item 22. q. 81. 4. ad 2

145 Usque ad diem judicij
semper nova aliqua supremis
angelis revelantur divinitus
de iis, quæ pertinent ad dis-
positionem mundi, & præci-
pue ad salutem electorum.
Unde semper remanet unde
superiores angelii inferiores il-
luminant, i. q. 106. 4. ad 3

146 Angelus inferior num-
quam illuminat superiorum
ne potest, i. qu. 106. 3. o. &c.
q. 107. 2. c. & qu. 108. pr. & q.
117. 2. c

147 Boni angelii habent præ-
lationem super angelos malos,
i. q. 109. 4. o.

148 Boni angelii inferiores
secundum naturam habent præ-
lationem super angelos malos
superiores secundum naturam,
i. q. 109. 4. ad 3

149 Superiores angelii malis
habent prælationem super in-
feriores angelos malos, i. q.
63. 8. o. item q. 109. 2. o.

150 Angeli præsidentiam ha-
bent super ista inferiora im-
mediatam, i. qu. 110. 1. ad 2.
item 3

151 Minimus angelus habet
altiore, & universaliore
virtute, quam aliquid ge-
nus corporalium, sed Deus
diversos angelos præposuit
cui.

146 A N
Quilibet generi corporum, 1.
q. 110. 1. ad 3

152 Anima secundum ordinem naturae non praefert alteri animae, sicut daemones ordine naturae praeferunt hominibus, 1. q. 64. 4. 2

153 Praelatio malorum angelorum fundatur super justitiam Dei, 1. quæst. 109. 2. ad 1
154 Praelatio angelorum post diem iudicij cessabit quoad ministeria circa nos, 1. quæst. 64. 4. c

155 Intellectus angeli est deiformis, quia nos habet cognitionem a rebus nec per sensum, nec cum discursu, sicut in nobis, 1. q. 84. 2. c. f. item 22. q. 180. 6. ad 2

156 Est semper in actu, & nunquam in potentia, 1. q. 50. 1. ad 2. item q. 54. 4. c

157 Est in potentia essentia & accidentia respectu revelandorum, sed respectu naturaliter cognitorum est tantum in potentia accidentali, 1. qu. 58. 1. o. item qu. 62. 1. c. & 12. q. 50. 5. c

158 Semper est in actu secundo, & in nulla potentia respectu verbi Dei, 1. q. 58. 1. c. item 22. q. 180. 6. ad 2

159 In intellectu Angeli beatitudo non potest esse falsitas, 1. qu. 58. 5. o

160 Intellectus & voluntas in angelis differunt realiter, 1. q. 59. 2. o

161 + In angelis sunt tantum duas potentias, scilicet intellectus & voluntas, 1. qu. 54. 5. c. item q. 79. 1. ad 3

162 Intellectus angelii est mediocris inter intellectum Dei & hominis, virtute & modo cognoscendi, quia similitudo eius non est essentia eius sicut in Deo, nec accepta a rebus sicut in nobis, sed per influxum a Deo, 1. qu. 84. 2. c. fin.

163 Non habet defectum suagenitus sicut noster, sed tantum respectu intellectus Dei, 1. qu. 12. 4. ad 2

164 + In angelis non est intellectus agens & possibilis, 1. q. 54. 4. o

165 Intellectus possibilis an-

A N
geli est in potentia respectu luminis divini, noster autem etiam respectu specierum a rebus acceptarum, 1. qu. 54. 4. o
166 Est complectus per species connaturales omnium que naturaliter cognoscere potest, non autem intellectus noster, 1. quæst. 54. 4. o. item qu. 55. 2. o. item qu. 59. 3. ad 2. item q. 60. 2. o. item qu. 76. 5. c. item q. 84. 1. ad 1. item q. 91. 1. c. item qu. 109. 3. ad 3

167 Intellectus Dei & angelii statim totam rei cognitionem habet, intellectus autem noster paulatim, 1. q. 85. 5. c. item 12. q. 55. 1. ad 1. item 22. q. 180. 6. c

168 In angelis est aliqua scientia, 1. q. 12. 8. o. item q. 58. 5. o. item q. 101. 1. ad 2. item q. 106. 2. ad 1. item 12. q. 76. 2. c. item 22. q. 52. 3. c

169 Angeli ignorant aliqua supernaturalia, non autem aliquid cognoscibile ab eis naturaliter, sed intellectus noster ignorat utroque modo, 1. q. 58. 5. c

170 Connaturale est intellectui nostro cognoscere naturas in materia, angelico autem sive materia, sed intellectui Divino esse substantias, 1. qu. 12. 4. c. item q. 85. 1. c

171 Intellectus Dei est sicut aliud totius entis, ideo solus est actus purus; angelicus autem est semper in actu suorum intelligibilium, non autem intellectus noster: sed est in potentia, 1. q. 79. 2. c. & q. 87. 1. c. item 12. q. 49. 4. c. & qu. 50. 5. c. item q. 51. 2. ad 2

172 Intellectus Dei est sicut intellectus angelii, nec intellectus hominis, 1. qu. 54. 1. c. item q. 87. 3. c
173 Angelus dicitur mens & intellectus, quia solam cognitionem intellectivam habet, 1. q. 54. 3. ad 1. & 5. o. item qu. 79. 1. ad 5

174 Obiectum primum intellectus angelii est eius essentia, intellectus vero nostri conuersi obiectum est quidditas rei materialis, 1. q. 12. 4. c. item

A N
e. item q. 84. 7. c. item q. 85. 1. c. item q. 87. 3. c

175 Angelus uno & eodem ab ali primo simili intelligit se intelligere, & essentiam suam, non autem homo, 1. q. 87. 3. c

176 Cogitatio angelii duplex, scilicet matutina & vespertina, 1. q. 58. 6. 7. o. item q. 74. 3. ad 3. item 12. q. 67. 3. c. item 12. q. 9. 3. c

177 Nulla cognitio praeter matutinam & vespertinam est in angelis, 1. q. 18. 6. o

178 Cognitio vespertina, id est in propria natura respectu medi, scilicet per rationes rerum in verbo, est eadem cum matutina, diversum tandem secundum cognita, non autem cognitio per species rerum innatas, sed est diversa realiter, 1. qu. 58. 7. o

179 Angelos dupliciter cognoscit, scilicet per speciem, & per verbum, 1. quæst. 57. 3. c. item q. 58. 6. 7. o

180 In prima cognitione est visus tuto, & succus, & renovatio operationum, non autem in secunda, 1. qu. 57. 3. ad 2

181 Angelos dupliciter cognoscit res in verbo, scilicet per similitudinem verbi in sua natura relucentes, & per essentiam verbi. Primam habuit in principio suæ creationis, non autem secundam; quæ proprie dicitur matutina, 1. q. 62. 1. ad 3

182 Habet triplicem de rebus cognitionem, scilicet in verbo, in mente eius, & in propria natura. Secunda & tercia est vespertina, prima vero matutina, 1. q. 12. 10. ad 2. & q. 58. 6. o. & q. 60. 2. o

183 Nunquam cognoscit res in propria natura, nisi per species eorum, 1. q. 55. 1. o

184 Cognoscit per species innatas, non autem per acquisitiones a rebus, sicut homo, 1. q. 55. 2. o. item qu. 57. 1. ad 3. 1. item q. 87. 1. c. & q. 89. 1. 2. 3. o. item 12. q. 51. 1. c. ad 2. 1. item 22. qu. 180. 6. ad 2

185 Quilibet angelus beatus semper videt quemlibet alium angelum in verbo, & quicquid

A N
est in eo ad se ordinatum, 1. q. 107. 1. ad 3

186 Intelligere angelii & animalium differentia specie, 1. q. 75. 7. o

187 Angelus non capit cognitionem ex sensibilibus, 1. q. 51. 1. c. item q. 55. 2. o. item 3. ad 1. item q. 57. 1. ad 3. & q. 58. 7. c

188 Non intelligit compendo & dividendo, sicut homo, 1. qu. 58. 4. o. & 5. c. qu. 85. 5. c

189 Cognitio angelii non est discursiva, sed tantum nostra. Et tamen angelii syllogizare possunt. Et in substantiis separatis a materia tempor res cognoscibilis potest cognosci per certissimam demonstrationem, cum illa non sint subjecta transmutationi, 1. q. 58. 3. o. & 4. c. item q. 62. 1. c. item 5. c. item q. 63. 5. c. item q. 79. 8. c. item qu. 85. 5. c. item 12. q. 89. 4. c. item 22. qu. 49. 5. ad 2. & q. 190. 6. ad 1. item 3. qu. 11. 3. ad 3

190 Cognitio angelii non est causa rerum, 1. q. 55. 2. ad 1. & 3. ad 2

191 In angelis perseverat cognitionis naturalis, 1. q. 62. 7. o

192 Angelii boni & mali non possunt deponere existimationem sive memorem habitam, 1. q. 63. 3. ad 3. item q. 64. 2. c. fin.

193 Distantia temporalis impedit cognitionem angelorum, 1. quæst. 47. 3. ad 4. & qu. 89. 7. ad 1

194 Distantia localis non impedit cognitionem angelorum, 1. q. 55. 2. ad 3. & qu. 57. 3. ad 4. item q. 107. 4. o

195 In statu naturæ non videbunt verbum Dei, nisi per similitudinem, 1. qu. 62. 1. ad 3. item 22. q. 5. 1. c

196 Habuerunt in verbo cognitionem rerum fiendarum, quæ iam facta erant, 1. qu. 55. 2. c. ad 1. & quæst. 56. 2. c. item q. 57. 2. c. fin.

197 Cognoscunt in verbo mysteria gratiae, non omnia, nec aquiliter omnes, sed secundum quod Deus vult eis revelare, non autem cognitione naturali, 1. qu. 57. 5. c. &

9. 64. 1. ad 4. & q. 106. 4. ad 2
198 A principio sua creationis cognoverunt aliqua mysteria, & aliqua post, secundum quod congruit corum officiis, 1. quæst. 57. 5. c. item qui. 64. 1. ad 4.

199 A principio sua beatitudinis præsicerunt mysterium Incarnationis quodam substan-
tiam, non autem quodam omnes circumsta-
rias, 1. q. 57. 5. ad 1. & qu. 64. 1. ad 4. & qu. 106.
4. ad 3. item q. 117. 2. ad 1. &
22. q. 2. 7. ad 1.

200 In verbo simili contemplantur omnia sua cognita, non autem in cognitione naturali, sed tantum que per unam speciem representantur, 1. q. 58. 1. c.

201 Cognoscunt res in verbo, & in propria natura, 1. q. 12. 9. c. item q. 58. 6. 7. o. & qu. 62. 7. ad 1. item ad 3.

202 Cognoscunt res in propria natura duplicitate, id est, per duplex medium, scilicet per rationes rerum in verbo, & per species rerum innatas, 1. q. 58. 7. c.

203 Naturaliter cognoscunt Deum, non per essentiam eius, sed per naturam eorum, 1. qu. 56. 3. o.

204 Non possunt per sua naturalia videre essentiam Dei, nec aliqua alia creatura, 1. qu. 12. 4. o. item q. 64. 1. ad 2.

205 Res non cognoscuntur perfecte in angelo, sicut in Deo, 1. q. 55. 1. c. ad 3. item q. 84. 2. c. fin. item ad 3.

206 Omnes Angeli primæ hierarchie accipiunt cognitionem Divinorum effectuum in prima causa. Secunda vero in universalibus rerum rationibus, id est, a prima hierarchia. Tertia autem in propriis rationibus, 1. q. 108. 1. 6. c. & 112. 3. c. ad 4. & q. 113. 3. ad 2.

207 Non cognoscunt res per essentiam, sed per species eorum, 1. q. 55. 1. o. item q. 84. 2. c. fin. item q. 67. 1. c. item q. 89. 3. o. item 12. q. 50. 4. c. item 5. ad 1. item q. 51. 1. ad 2.

208 Cognoscunt se per essentiam suam, & non per speciem

similis, 1. q. 56. 1. o. item 2. c. item q. 87. 1. o.
209 Nihil Deus produxit in rerum natura, quod non imprefterit menti angelice, 1. q. 74. 2. c. item q. 89. 3. c. item qu. 91. 1. c.

210 Angelus cognoscit alium angelum per speciem tantum, 1. q. 56. 2. o.

211 Quilibet angelus bonus, vel malus cognoscit perfete, & naturaliter species, & quicquid est in intellectu nostro, præter usum specierum, quicquid est cogitatio dependens ex voluntate, 1. q. 111. 1. ad 2.

212 Angeli a principio congnoverunt naturaliter omnias naturalia per species, 1. qu. 57. 1. o. item q. 89. 3. o. item q. 109. 3. ad 3.

213 Cognoscunt materialia, 1. q. 57. 1. o. item q. 85. 1. c.

214 In immaterialibus, scilicet in spiritu, vel in Deo, 1. q. 85. 1. c.

215 Et singulare distinzione per similitudines specierum, 1. q. 54. 5. ad 2. item q. 57. 2. o. item q. 89. 4. c.

216 Per unam speciem omnia individua unius speciei cognoscunt, quæ sit propria ratio singulorum, secundum proprios respectus ad illos, 1. qu. 58. 2. c.

217 Intelligendo quidditatem aliquicunque, simili cognoscunt quicquid ei attribui potest, vel removere, vel conclusi-
di, 1. qu. 58. 3. 4. 5. c. item q. 85. 5. c.

218 Possunt cognoscere illud, quod est in appetitu, vel apprehensione beatorum, non autem motu appetitus sensitivi, vel apprehensionem phantasticam hominis, ut moventur a voluntate, & a ratione, nisi procedant in actu exteriorem, 1. q. 57. 4. ad 3.

219 Substantia immaterialis est proprium obiectum intellectus angelorum, 1. qu. 12. 4. c. item q. 54. 4. c. item q. 82. 7. c. item q. 87. 1. c.

220 In angelis potuit esse error electionis in particulari, non quidem ex ignorantia, sed

221 Ignoraverunt virtutes suas, & ordinaciones, secundum Dionysium, scilicet non quidem secundum se, sed quia non comprehendunt eas in Deo, 1. q. 56. 1. ad 1.

222 Nostra hierarchia perficit Divino lumine velato si multitudinibus sensibilium, in figuris, & sacramentis, angelico vero lumine simplici, & ab soluto, 1. q. 108. 1. c.

223 Angelus illuminat alium angelum, 1. q. 100. 1. o.

224 Id est manifestat ei veritatem, quam illuminans con-
gnoicit, confortando virtutem intellegiebam ejus per con-
versationem ad eum, & distin-
guendo universalem scientiam, 1. quæst. 106. 1. o. item q. 111.
1. c.

225 Illuminat de pertinen-
tibus ad primum accidentiale, non autem de pertinentiis
bus ad primum essentiale, 1. quæst. 106. 1. ad 1. item 22. quæst. 101. 4. ad 2.

226 Illuminatio angelorum non est de volito eorum, sed de volito Dei, & de veritate, ut est a Deo, 1. q. 107. 2. c. i-
tem 5. ad 3. item q. 109. 3. c.

227 Angeli per illuminatio-
nem proficiunt in cognitione non quidem Dei, sed effectuum ejus, 1. q. 5. 6. ad 3.

228 Revelationes factæ da-
monibus per sanctos angelos ex parte dæmonum non sunt illuminationes, quia non ordinant eas ad Deum, 1. q. 109.
6. ad 1.

229 Illuminatio semper erit in angelis usque ad diem iudicii, 1. qu. 106. 4. ad 3. item 22. quæst. 181. 4. ad 2.

230 Actiones hierarchicae semper erunt in angelis, quia semper unus alius illuminabit, purgabit, & perficiat, 1. q. 108. 7. ad 2. & ad 3.

231 Erunt in angelis, non quadam novorum cognitionem per modum profectus, & motus, sed erit semper continua-
tio illuminationis, quia inferiores in lumine superiorum rationes Divinorum secreto-

A N
rum cognoscant, 1. q. 108.
7. ad 2

232 Homines illuminantur ab angelis, 1. q. 111. 1. o. item 12. q. 1. 1. o.

233 Deus est sumum principium creationis, & illuminati-
onis anime; sed angelus illuminat eam tanquam mani-
festans, 12. q. 1. 2. 7. ad 2

234 Homines illuminantur ab angelis non solum de crea-
tionis, sed etiam de agendis, 1. q. 111. 1. ad 1

235 Non docentur angeli ab hominibus, 1. q. 117. 2. o.

236 Purgatio, illuminatio, & perfectio in angelis, & ho-
minibus differunt tantum ratione, 1. qu. 106. 2. ad 1. item 12. q. 112. 1. ad 3

237 Angelus superior purgat Inferiorem, non autem e con-
verso, 12. q. 112. 1. ad 3

238 Minimus ordo angelorum potest perficiere, illuminare, & purgare, 1. q. 108. 2. ad 3

239 Purgatio in angelis non est a culpa, nec ab imman-
ditia, sed a dissimilitudinis confusione, id est a conscientia, 1. qu. 106. 2. ad 1. item 12. qu. 112. 1. ad 3

240 Illuminatio proprie est de visu in lumine Divinæ es-
tentiae ab angelo superiori, &
non ab inferiori, sed locatio est de motibus liberi arbitrio,
1. q. 107. 2. o.

241 Omnis illuminatio est locatio in angelis, & non e converso universaliter, 1. qn.
107. 2. o.

242 Angelus loquuntur ange-
lo ex hoc, quod ordinat con-
ceptum proprium ad manife-
standum volitum suum ei, 1. q.
107. 1. o. & 2. c.

243 Superiores angeli pos-
sunt loqui inferioribus, & e converso, 1. q. 107. 2. o. & q.
117. 2. c.

244 Non omnes angeli per-
cipiant locutionem unius an-
geli cum alio, 1. q. 107. 5. o.

245 Angelus proprie non lo-
quitur per corpus assumptum,
1. q. 51. 3. ad 4

246 Locutio angelii est in ipso loquente, & est ibi ubi ipse est, 1. q. 107. 4. ad 1

A N

- 247 Non impeditur distantia
localis, 1. q. 107. 4. o.
248 Clamor angelorum non est
vox, sed est manifestatio rei
magnum, vel magni affectus,
1. q. 107. 4. ad 2
249 Verbum cordis, loqui,
signa, natus, & lingua, dif-
ferunt in angelis, sicut in no-
bis, 1. q. 107. 3. ad 2
250 Angelorum loquuntur Deo
non ei aliquid communican-
do, fideum consultando: vel
excellentiam ejus admirando,
1. q. 107. 3. o.
251 Semper loquuntur Deo
laudando eum, non autem
semper confundendo eum de
agendis, 1. q. 107. 3. ad 2
252 Omnis locutio Dei ad
angelos est illuminatio, 1. q.
107. 2. ad 3
253 Omnis apparitio ange-
lorum in veteri testamento
ordinabatur ad apparitionem
Fili Dei in carne, 1. qu. 51.
2. ad 1. & 3. q. 30. 3. o.
254 Angelus apparet Moysi
dicitur Deus vel Dominus, quia
apparebat in persona Dei, 1. q.
43. 7. ad 5. item 12. q. 98. 3. ad 3
255 Omnis apparitio boni
angeli fit ex speciali dispen-
satione Dei, 1. qu. 89. 8. ad 2.
& q. 113. 1. ad 3
256 Omnis apparitio angeli
in principio est cum terrore:
sed bonus tandem consolacio-
nem facit, non autem malus,
3. q. 30. 3. ad 3
257 Apparitiones mortuo-
rum quandoque sunt per ope-
rationes angelorum, vel da-
monum; & etiam ignoran-
tibus mortuis, 1. q. 89. 8. ad 3
258 Ad sepulchrum Christi
apparet primo unus Ange-
lus mulieribus, deinde duo,
3. q. 55. 6. ad 5
259 Voluntas est in ange-
lis, 1. q. 59. 1. o.
260 Et liberum arbitrium, 1.
q. 59. 3. o. item q. 64. 2. c. ad 1
261 Liberum arbitrium ange-
li est medium inter Divinum
& humanum, quia est mobile
ante electionem, & non post;
humanum autem utroque.
Divinum vero nullo modo,
1. q. 62. 4. ad 3. item q. 64. 2. c.
fin. item q. 105. 2. ad 4

A N

- 262 In angelis est electio,
1. q. 59. 3. ad 1
263 Apperit in angelis
non dividitur in multas po-
tentias, ideo totaliter incli-
nat in id, in quod tendit;
ne inclinatur in contrarium,
22. qu. 24. 3. ad
264 Non dividitur per con-
cupiscentiam, & irascibilem,
1. q. 59. 4. o.
265 Desiderium in angelis
non ponit imperfectionem;
quia est de re habita, 1. q. 58.
1. ad 2. item 12. q. 67. 4. ad 3
266 Angeloi potuerunt pecca-
re, 1. q. 63. 1. o. & 12. q. 89. 4. o.
267 Non in primo instanti,
1. q. 63. 5. o. item 3. q. 34. 3. ad 1
268 De quolibet ordine qui-
dam peccaverunt, 1. q. 63. 9. ad 3
269 Supremus omnium ordi-
num angelorum peccavit, 1. q.
63. 7. o. item 9. ad 3
270 Primus angelus fuit alius
occasio peccandi, 1. q. 63. 8. a
271 Peccatum primi angelii
fuit superbia, 1. q. 63. 2. 3. o.
& 7. c. fin.
272 Inferiorum fuit super-
bia, 1. q. 63. 8. ad 2. & 22. q.
16. 3. c.
273 Angeli beati non pos-
sunt peccare, 1. q. 62. 8. o.
274 Nullus angelus bonus,
vel maus potest peccare ve-
nialiter, 12. q. 89. 4. o.
275 Angelus peccando non
appetit malum, sed appetit
inordinatum bonum, 1. qu. 61.
1. ad 4
276 Peccatum angelorum est ir-
remediable luxurpi ratione
seculicet Primo quia ange-
lus malo, quod peccando appetit,
immobiliter adhaeret. Se-
cundo, quia angelorum na-
tura non propagatur ex uno, ex
quo vitium contrahatur. Tertio
quia parentium appetit, nec
de venia conturbavit, nec alio
sugenerente peccavit. Quarto
quia proprio arbitrio peccavit.
Quinto quia non in uno pri-
mo parente peccavit sicut ho-
mo. Sexto quia peccavit in
termino viæ, non autem ho-
mo, 1. qu. 64. 2. o. & 12. q. 80.
4. ad 3. & 3. q. 4. 1. c. ad 3. i-
tem q. 6. 2. ad 2. item q. 46. 1.
ad 4. & q. 86. 1. c.

A N

- 277 Angelus non est mini-
ster aliquius sacramenti, nec
aliquis rei sacramentalis, 3.
q. 64. 7. 9
278 Angelo ministranti sa-
cramenta credi debet, non
autem dæmoni, 1. q. 64. 7. c
279 Angelos non potest man-
ducere sacramentaliter Eu-
charistiam, nec spiritualiter
sed Christum, 3. quæst. 80.
2. o
280 Tempia consecrata ab
angelis nou debent amplius
consecrari, 3. q. 64. 7. c
281 Christus secundum quod
Deus, & secundum quod homo,
est caput angelorum, 3.
q. 64. 4. o
282 Secundum humanitatem
illumina angelos, 3. q. 8. 4.
c. ad 3. item q. 59. 6. c
283 & Anima Christi potest
per propriam virtutem, &
naturam illuminare omnem
creaturam rationalem, & eti-
am summum angelum, dan-
do ei gratiam, & scientiam,
3. q. 13. 2. o
284 Christus perfectius vi-
deret instantiam Dei, quam o-
mnies angeli, & homines, 22.
q. 175. 4. ad 2. item 3. quæst. 10.
4. o. item q. 11. 4. o. item q. 24.
4. c. & q. 59. 6. c
285 Nullam scientiam didi-
cit ab angelis, 3. q. 13. 4. o.
& q. 30. 2. ad 1
286 Scientia infusa in anima
Christi fuit multo excellen-
tior, quam in angelis, quo-
ad multitudinem cogitorum,
certitudinem, & lumen, sed
quod modum fuit e converso,
3. q. 11. 4. o. & 6. ad 1
287 Anima Christi est no-
biliar angelis, corpus Christi
animabus nostris, intellectus
passibilis Christi intellectu no-
stro agente, sensus ejus intel-
leculo nostro passibili, non ex
natura, sed ex unione Verbi,
3. q. 63. 2
288 Omnes angeloi coopera-
bunt Christo in resurrectio-
ne, colligendo partes corpo-
rum; sed specialiter Michael
& custodes singulorum, 1. q.
91. 2. ad 1. & q. 110. 4. ad 1
289 Angeloi indigebant gra-
tia ad hoc quod converteren-

tur in Deum, prout est obje-
ctum beatitudinis, 1. q. 62. 2.
o. & q. 63. 1. ad 3

290 Angelus, & homo pos-
sunt se preparare ad gratiam,
1. q. 62. 2. o

291 Angelus citius confir-
matus fuit in gratia quam ho-
mo, 1. qu. 62. 5. ad 1. item q.
100. 2. 4

292 Esse gratia est supra
esse naturæ angeli, & homi-
ni, 1. q. 62. 2. ad 2

293 Gratia, & gloria data
est angelis secundum quanti-
tatem naturalium, 1. qu. 62.
6. o. item q. 108. 4. c. item 8. ad
1. & 22. q. 34. 3. ad 3. item 3. q.
69. 8. a. 3

294 Virtutes morales sunt in
Deo, & in angelis exemplari-
ter tantum, 12. q. 57. 1. ad 1

295 Ea quæ sunt fidei, sunt
supra cognitionem naturalem
angelorum, & hominum, 22.
q. 5. 1. c

296 Angeli habuerunt fidem,
& pœm, & charitatem ante
confirmationem sciam, 22. q.
5. 1. o

297 Fides non est in ange-
lis bonis, nec malis, 22. q. 5.
2. o

298 Meruerunt in primo in-
stanti sua creationis, 1. q. 6.
5. ad 3. item ad 4. item 6. c. i-
tem 3. q. 34. 3. ad 1

299 Omnes angeloi in primo
instanti, quo creati sunt in
gratia, meruerunt; sed qui-
dam eorum statim impedimentum
præstiterunt suæ beatitudi-
ni, mortificantes præcedens
meritum, & tunc beatitudi-
ne, quam meruerunt, privati
sunt, 1. q. 63. 2. ad 4. item 6.
c. ad 3. item ad 4

300 Meruerunt suam beat-
itudinem, 1. q. 61. 4. o. item q.
63. 5. ad 4

301 Beati non possunt pro-
ficere in beatitudine, 1. qu.
62. 2. o

302 Premium accidentale
angelorum, & aliorum bea-
torum potest augeri usque in
diem judicii, 1. q. 62. 9. ad 3

303 Angeloi boni statim post
primum actum meritorum
erunt beati, 1. q. 42. 5. o. item
q. 63. 5. ad 4. item 6. c. ad 3. item

ad 4. item 6. c. item 22. q. 5. 1.
ad 1.

304 Deus est beatus natura-
liter per essentiam, sed angelus, & homo per gratiam,
& participative, 1. q. 26. 1. 2.
o. item 12. q. 3. 1. ad 1. item 2.
ad 1. item ad 4

305 Deus per essentiam est
beatus, angelus autem per uni-
cam operationem, sed homo
per multas in via, & per unam
in patria, 12. qu. 3. 2. ad 4. i-
tem q. 5. 1. ad 1. item 7. c.

306 Omnes angeli primæ
Hierarchiæ afflunt Deo, 1.
quæst. 112. 3. o. item 4. c. item
ad 2.

307 Soli angeli primæ hier-
archiæ afflunt Deo, 1. qu.

308 Nullus angelus secun-
de hierarchiæ affluit Deo, 1.

q. 112. 3. c. item 4. ad 2

309 Omnes angeloi beati af-
flunt semper Deo, in quantum
immediate vident Deum, 1. q.
312. 1. o.

310 Dominationes non mit-
tantur, & afflunt Deo, ta-
men ministrant imperative,
non autem executive, 1. q. 112.
4. c. ad 1.

311 Numerus angelorum mi-
nistrantium, & afflentium
Deo exponitur, 1. q. 112. 4. ad 2

312 Missio angelorum sicut
& Divinarum Personarum,

scilicet invisi & visibilis,
est duplex, scilicet interior,
idest ad effectum intellectua-
lem, scilicet ad illuminan-
dum; & exterior, idest ad ef-
fectum corporalem. Primo mo-
do convenit omnibus angelis,
non autem secundo modo, 1.
q. 112. 2. ad 1.

313 Mitti convenit angelis,
in quantum de novo applican-
tur ad aliquod ministerium,
1. q. 112. 2. o.

314 † Angeli non mittun-
tur ad aliquod ministerium,
nisi inferiores secundum Dio-
nysiū, non autem superio-
res, 1. q. 112. 2. o.

315 Sed Dionysius cap. 13.
coel. hierarch. dicit expresse,
& vult quod tantum inferio-
res angeloi mittantur ad nos.
Et hoc dicit esse propter or-

dinem divina legis, ut infe-
riora reducantur in Deum
per media. Quid autem di-
citur de Seraphim missio, da-
mmodo, quod iste angelus pur-
gans dicatur Seraphum aqui-
voce, scilicet non ordine,
sed ab actu quem tunc exercuit,
quia igne purgavit; & Seraphim dicitur incendium. Alio
modo solvit, quod dicatur pro-
prie Seraphim ille, qui est de
ordine illo. Et dicitur par-
pare, non quia ipse immedia-
te purget, sed quia eius au-
toritate, vel quia percepta ab
ipso illuminatione, inferior
angelos purgavit. Et ponit
exemplum. Sicut dicitur Papa
vel Episcopus absolvere, qua-
ndo autoritate ipsius aliquis
absolvitur. Et ideo propter re-
verentiam angelus inferior,
qui visum formavit, redu-
cit in Deum primo, & in Se-
raphim secundo. Ac si diceret:
Ego purgo te per lumen re-
ceptum a Deo, mediante Se-
raphim, 1. q. 112. 2. 2.

316 Solis quinque ordinibus
inferioribus convenient mitti in
ministerium, 1. q. 112. 4. o.

317 Missi non retardantur a
contemplatione Dei, propter
executionem ministerii, 1. q.

64. 4. ad 3. item qu. 112. 1. ad 1.

item 22. q. 181. 4. ad 2

318 Actiones angelorum mi-
nisteria vocantur, & propter
hoc discuntur in ministerium
mitti, 1. q. 112. 2. c. fin.

319 Mitti convenient aquivo-
ce angelis & Personis Divi-
nis, 1. q. 112. 2. ad 3

320 Divina Personæ mit-
tuntur ad angelos, & ad alios
beatos per novas revelationes
tantum, 1. q. 43. 6. ad 3

321 Angeli formaverunt spe-
cies vias in missione visibili
Spiritus sancti, 1. quæst. 43.
113. 2. 6. c.

322 Custodia angelorum est
quædam executio Divina pro-
videntia circa homines, 1. q.
113. 2. 6. c.

323 Angeli depulantur ad
custodiæ hominum, 1. q. 112.
1. o.

324 Deus immediate custo-
dit

dit hominem, quoad affectum
inclinantibus ad bonum, sed
mediantibus angelis, quoad in-
tellectum illuminandum, 1. q.
113. 1. ad 2

325 Superiores angeloi custo-
diant electos ad maiorem gra-
dum glorie, 1. qu. 113. 2. ad 3.
item 3. ad 1

326 Soli angeloi infimi ordinis
sunt custodes particularium ho-
minum, 1. q. 113. 3. o.

327 Angeloi custodiunt par-
ticulares homines, archange-
li provincias: principatus ro-
tanatur humanam: vir-
tutes corpora: potestates su-
pra dæmones: sed domina-
tiones supra bonos spiritus ha-
bent custodiæ, 1. quæst. 113. 4.
3. c.

328 Singulis speciebus rerum
corruptilibus depulantur ho-
mili angeloi, sicut singulis indi-
viduis incorruptilibus, scilicet
hominibus, 1. q. 110. 1. ad
3. item q. 113. 2. c.

329 † Quilibet homo habet
tantum unum angelum custo-
dem, 1. q. 113. 2. o.

330 Singulis hominibus, ut
sunt singulare persona, du-
cunt singuli angeloi, sed ut fi-
les collegii habent unum in
communi, 1. q. 113. 2. ad 1. item
3. c.

331 Praetatos custodit ut
persona particularis ab angelo,
sed ut praetato illuminator ab
archangelo, vel a principe, 1.
q. 113. 2. ad 1

332 Custodia angelorum
principaliter ordinatur ad illu-
minationem, secundario ve-
to ad arcendum dæmones, &
alia huicmodi, 1. quæst. 113.
3. ad 2

333 Idem angelus custodit
matrem & infantem, quandiu
et in utero eius, 1. qu. 113. 5.
ad 3

334 Non deserit hominem
quem custodit, usque ad mor-
tem, 1. cu. 113. 4. c. item 6. o.

335 Pugnant ad invicem pro
custodiis, non quidem per con-
trarietatem voluntatum, sed
quia contraria sunt merita, de
eiusmodi consulunt voluntatem
Dei, 1. qu. 108. 6. c. item quæst.
113. 0.

336 Non dolent de damnatione
custoditorum, sed gau-
det de justitia Divina, 1. q. 113.
7. o.

337 Homo in statu innocen-
tiae indigebat angelo custode,
propter pericula ab extrinseco
rantum, 1. q. 113. 4. ad 2

338 † Christus non habuit
angelum custodem, sed mini-
strum; & hoc quoad passibili-
tatem corporis tantum, 1. q.
113. 4. ad 2

339 Damndis deputantur
angeli custodes, qui retrahunt
eos a multis, 1. qu. 113. 4. ad 3.
item 5. ad 1

340 Antichristus habebit an-
gelum custodem, quia hoc au-
xilium est concessum roti hu-
manæ nature, 1. quæst. 113. 4.
ad 3

341 Homines vel animæ non
deputantur ad custodiam ho-
minum, quia non habent gra-
dus in natura sicut angelii, 1. q.
64. 4. ad 2

342 Hoc nomen Angelus est
commune omni ordini ange-
lorum, & omni spiritui ce-
lesti, 1. q. 108. 5. c.

343 Nomina ordinum ange-
lorum assignantur, & exponen-
tur, 1. q. 108. 5. o.

344 Ultimus ordo speciali-
ter nominatur angelus, 1. q.
108. 5. ad 2. item 22. qu. 160. 2.
ad 1

345 Nomen cuiuslibet ordinis
significat participationem
aliquis perfectionis qua ea
in Deo: sicut nomen virtutis
significat participationem Di-
vine virtutis, 1. q. 108. 5. ad 2

346 Proprietates & officia in
ordinibus angelorum & Eccle-
sia accipiuntur ex nominibus
eorum, 3. q. 67. 1. c.

347 Omnes ordinis primæ
hierarchiæ nominantur ab o-
perationibus circa Deum; se-
cunda vero a potestate non li-
mitata; tertia quem ab offi-
cibus limitatis ad unum homi-
num, vel ad unam provinciam,
1. q. 108. 6. c.

348 Dominatio participati-
ve est proprium nomen unius
ordinis angelorum; sed per
excessum convenienti fili Deo, 1. q.
108. 5. ad 2

349 Virtus est nomen proprium unius ordinis angelorum, & est communis omnibus angelis, i. q. 108. s. t.

350 Moyles nominavit angelos nomine lucis, vel cœli, non autem proprie, quia loquebatur populo rudi, scilicet Iudeorum, i. qu. 61. 1. ad 1. item qu. 67. 4. c. item qu. 68. 2. c. & 3. c.

351 Lex vetus data fuit a Deo per angelos, 12. qu. 98. 3. o. & 6. c.

352 In angelis sunt habitus, 12. qu. 50. 6. o. item q. 51. 2. c.

353 Sunt habitus alterius rationis, quam in hominibus, 12. qu. 50. 6. o. item q. 51. 1. c.

354 Est aliquid de vita affixa, sed non distinctum a contemplativa, 22. q. 181. 4. ad 2

355 Convenit orare, 22. qu. 83. 10. ad 2

356 Deo comparati sunt materiales & corporei, non quod in eis sit aliquid de natura corpora, i. q. 50. 1. ad 1

1. Anima non est suum esse, i. q. 77. 1. o.

2. In homine non potest esse alia anima, præter rationalem, i. qu. 76. 1. o. item 6. ad 1. item q. 1. 8. 2. ad 2

3. Non potest esse alia forma substantialis, præter animam rationalem, i. qu. 76. 3. o. item 3. q. 75. 5. ad 2

4. Impossibile est esse simile plure animas in eodem corpore, i. q. 76. 3. c.

5. Anima rationalis non recipit esse a Deo, nisi in corpora, i. qu. 90. 4. o. item q. 118. 3. o. item 3. q. 6. 3. 4. o.

6. Non fuit producita in esse, ante corpus, i. qu. 90. 4. o. item qu. 91. 4. ad 2. item 2. qu. 164. 2. ad 4. item 3. qu. 6. 3. o. item 4. ad 2

7. Corpus adveniens animam rationalis trahitur ad illud esse, in quo anima subdit, i. qu. 75. 2. 3. item qu. 76. 1. ad 5. item q. 15. 1. c.

8. Dependet a corpore in esse, quod principium, id est quod finem. Ideo manet destruere corpore, i. q. 76. 1. ad 5. item ad 6. item 2. ad 1

item qu. 90. 4. ad 3. item 12. qu. 2. 3. c. item q. 4. 5. ad 2

9. Est tota in toto, & tota in qualibet parte corporis sui, 1. quæst. 8. 2. ad 3. item q. 76. 8. o. item qu. 93. 3. c. item 3. q. 46. 7. c.

10. Ridiculum est dicere quod anima rationalis, vel aliqui spirituali substantia sit locus aliquis naturalis, 1. qu. 102. 2. ad 3

11. Anima secundum se est supra tempus; sed actus eius per accidens mensuratur tempore primi motus, ratione corporis, i. qu. 118. 1. c. item 12. qu. 53. 3. ad 2. item qu. 181. 7. ad 5

12. Triplices, scilicet vegetativa, sensitiva, & intellectiva, 1. q. 78. 1. 2

13. Non impeditur a suo corpore, ut est perfectibile ab ea, sed ut haber aliquid repugnans anima, i. q. 75. 3. ad 3

14. Anima rationalis duplicitur indiget corpore, scilicet ut obiecto, & ut subiecto, vel organo, i. q. 75. 1. ad 3

15. Habet alias virtutes, in quibus non communicat corpus, i. q. 70. 3. c. item q. 76. 1. ad 4. item qu. 77. 5. o. item qu. 118. 2. c.

16. 17. Habitualitas operaciones, in quibus non communicat corpus, i. q. 75. 2. o. item qu. 76. 1. c. ad 3. item qu. 77. 5. o.

18. Una pars corporis dicitur principalior alia, quia est organum principalioris potentie animæ, vel quia eidem potentie principalius deservit, i. q. 76. 8. ad 5

19. Anima est causa efficiens finis, & formalis sui corporis, i. q. 90. 2. d

20. Rationalis est forma sui corporis, i. qu. 76. 1. 7. 8. o. item q. 90. 4. c. item q. 91. 4. ad 3

21. Anima non est de essentia Dei, i. q. 90. 1. o.

22. Rationalis est forma immaterialis, quoniam operacionem, sed materialis quod est, i. q. 76. 1. ad 2

23. Magis proprie dicitur rationalis quam intellectualis, 22. q. 83. 10. ad 2

24. Intellectualium principium, id

id est anima, est propria hominis forma, i. q. 75. 5. o. item q. 76. 1. c. fin. item q. 90. 1. ad 2. item 2. ad 2

25. Anima est quodammodo omnia, quia per sensum est omnis sensibilis; & per intellectum est omnia intelligibilia, 1. qu. 80. 1. c. item qu. 82. 2. ad 2

26. Per essentiam suam est spiritus & forma corporis; quia in ea non sunt duas formæ, sicut nec in corpore ejus sunt duas formæ; sed anima est forma corporis dans ei totum ordinem esse perfectum, scilicet esse, esse corporeum, & esse animalium, & sic de aliis, 1. q. 76. 3. c. item 1. q. 75. 6. ad 2

27. Est infima in genere intellectualium, i. q. 51. 1. c. item qu. 75. 7. ad 3. item q. 76. 9. c. item qu. 77. 2. c. item qu. 79. 2. c. fin. item qu. 89. 1. corp. fin. item 12. q. 50. 5. c.

28. Humana est ultima in nobilitate formarum, i. q. 76. 1. c. fin. & ad 1

29. Est quasi horizon, & continuum corporeorum & incorporeorum, i. q. 77. 2. c.

30. Est incorpore, & subsistens, i. qu. 75. 2. o. item 6. c. item qu. 90. 2. c. ad 2. item q. 118. 2. c.

31. Est immortalis, 22. q. 164. 1. ad 2. item 3. q. 2. 8. ad 4

32. Est incorruptibilis, i. q. 67. 2. 3. item qu. 75. 6. o. item qu. 76. 3. ad 1. & qu. 90. 2. ad 1. & q. 81. 1. c. item qu. 113. 2. c. & q. 118. 2. ad 2. item 12. q. 85. 6. o.

33. Anima est actus corporis organici, i. qu. 76. 4. ad 1. item 8. ad 2

34. Est primo actus totius corporis, secundario autem partium ejus, i. qu. 76. 8. c. ad 2. item ad 3

35. Anima rationalis per se non habet speciem completam, sed est pars speciei humanae, i. o. 7. 2. ad 1. item q. 4. o. item 7. ad 3 & qu. 90. 4. o. item 22. q. 4. 7. ad 2

36. Non est composita ex omnibus, ut cognoscat omnia, i. qu. 84. 2. c. Componitur ex quo est, id est ex esse, & quod est, i. qu. 75. 5. ad 4. & q. 90. 1. ad 2. item 2. ad 2

37. Non est composita ex

materia & forma, i. q. 75. 5. o. item q. 76. 1. c. fin. item q. 90. 1. ad 2. item 2. ad 2

38. Est composita ex materia & forma impropria, id est, ex actu & potentia, i. q. 90. 2. ad 2

39. Rationalis habet materiam in qua, non autem materiam ex qua, i. q. 76. 2. ad 1

40. Non habet totalitatem quantitatim in animalibus perfectis. Ideo est indivisibilis per se, & per accidens, i. q. 76. 8. c.

41. Est primum principium vivendi in istis inferioribus, i. q. 75. 1. c.

42. Anima rationalis non est homo, contra Hugoem de sancto Victore, i. qu. 75. 4. 8. & qu. 76. 1. c. & quæst. 18. 3. c. item 3. q. 40. 4. c.

43. Anima non est corpus, i. q. 75. 1. o.

44. Individuum animæ rationalis dependet a corpore in fieri, non autem in esse, i. q. 76. 2. ad 2

45. Animarum diversitas & multitudine causatur ex multitudine corporum, i. q. 76. 2. o.

46. Diversitas in nobilitate animarum sequitur nobilitatem corporum in statu innocentia & peccati; non autem in statu gloria, i. qu. 85. 7. c. item 1. q. 55. 1. ad 3

47. Anima rationalis est hoc aliquid, ut subsistens, non autem ut completum in specie; i. q. 76. 2. ad 1

48. Non est persona, contra Hugoem de sancto Victore, & contra Mastrium sententiarum, i. qu. 29. 1. ad 5. item q. 75. 4. ad 2

49. Rationales multiplicantur secundum numerum in eadem specie, i. qu. 76. 2. c. item q. 75. 5. o.

50. Non traducitur a parentibus, i. o. 90. 2. o. item q. 10. 1. ad 1. & qu. 118. 2. o. item 17. 1. q. 81. 1. c. ad 2

51. Non educitur de potentia materia, sed creatur a solo Deo, i. q. 75. 6. ad 1. item q. 79. 4. c. fin. ad 5. item qu. 90. 2. o. item 3. c. item q. 98. 1. c. fin. item q. 118. 2. o. item 12. qu. 3. 7. ad 2. item q. 9. 6. c. item 22. q. 85. 2. c.

52 Hareticum est dicere animam intellegitivam traducum semini, 1.q.118.2.c.fin.

53 Creatio & infusio sunt simul respectu anima, sed differunt: quia creatio respicit tantum principium, sed infusio principium & natruram quam perficit, scilicet carnem, in qua infunditur, 12.q.83.1. ad 4.

54 Anima rationalis maculatur in sua infusione causatice ratione termini, & concomitantie ratione principii; in creatione vero tantum secundo modo, 12.q.83.1.ad 4.

55 Deus infundit animam conceptis in peccato originali, quia melius est sic esse, quam simpliciter non esse, 12.q.83.2. ad 5.

56 Non omnes animae creature sunt simili, contra Origenem, 1.q.118.3.0.

57 Naturale est anima corpori uniti, 12.q.4.6.c.

58 Si anima non esset unibilis corpori, esset alterius naturae, 1.q.75.7.ad 3.

59 Exporter animam rationalem uniti tali corpori, 1.q.76.3.0.

60 Immediate unitur corpori, & non medianibus quibusdam dispositionibus, 1.q.76.6.7.0.

61 Immediate unitur materia prima ut forma, 1.qn.76.4. ad 3. & 6.7.0.

62 Unitur corpori ut forma, & ut motor, 1.qn.76.1.0.item ad 2. item 6. ad 3. item 7.0. item 8.c. item qu.90.4.c. item q.110.2. ad 2. item qu.117.3. ad 3. item 12. qu.83.2. ad 3. item 3.0.8.2.c.

63 Rationalis ut motor unitur corpori, medianibus vibrans sensitivis, sed immediate ut forma, 1.q.76.6.c.ad 3.

64 Unitur corpori, ut ipsa perfectatur, 1. qu.51.1.c. item qu.55.2.c. item qu.89.2. item q.118.3.c.

65 Unita corpori perfectior est quam separata, 1.q.89.1.0. item 2.ad 1. qu.90.4.c. fin. item qu.118.3.c. item 12. qu.4.5.c.fin.

66 Unitur naturaliter suo corpori, & secundum ratio-

nem suo naturae. Sed esse separata vel separari ab eo, est ei praeter naturam, 1.q.89.1. c. item qu.118.3.c. item 12. qu.4.6.c.

67 Separata habet voluntatem immobilem respectu finis, 3.qu.52.6.ad 3. item 7.ad 3.q.59.5.ad 1. item ad 3.

68 Separata statim habet statum immobilem, 3.q.59.5.ad 1. item ad 3.

69 Statim post mortem vadi ad paradisum, vel purgatorium, vel infernum, 12.q.4.5.c.item 3.q.59.5.ad 2.

70 Oppositum hujus est hereticum, 1.q.64.4.ad 3.

71 Separata habet aptitudinem & inclinationem naturalem ad sui corporis unionem, 1.q.76.1.ad 6. item 12. qu.4.5.6.0.

72 Quamdiu anima fruatur Deo fine corpore, appetitus eius sic quietit in eo, quod tamen adhuc ad participationem eius velle suum corpus pertingere, 12.q.4.5.ad 4.

73 Appetitus anima sic fruatur Deo, quod etiam ipsa fruatur derivetur ad corpus per redundantiam, sicut est possibile, 12.q.4.5.ad 4.

74 Separatio animae a corpore dicitur animam retardare, ne tota intentione rendat in visionem divinę essentiam, 12.q.4.5.ad 4.

75 Separata nullum corpus potest movere, 1.q.17.4.0.

76 Possent exire de locis suis, & apparere vivis, 1.q.89.8. ad 2.

77 Apparitio animae separata est miraculosa, 1.q.89.8. ad 2.

78 Separata cruciat igne inferni per tristitiam, non autem per alterationem, 1.q.6.4. ad 1.

79 Operationes sensitivae non manent in anima separata, 1.q.77.8.0.

80 Potentiae immateriales manent actu in anima separata; non autem organica, sed ut in radice, 1. quæst. 77. 8. c. item quæst. 89.7. c. item 12. q.67.1. ad 3.

81 Habitus scientiarum hic ac-

A N
quisiti manent in anima separata, 1.qu.89.1.ad 3.item 3.ad 4. item 5. o. item 6. c. item 12. q.67.2.0.

82 Aetas scientiarum hic acquiescit manent in anima separata, 1. qu.89.1. ad 3. item 6. o. item 12.q.67.2.0.

83 Separata intelligit per species tunc infusas, & per ac-

quisitas hic; non autem per species innatas, nec tunc abstratas; nec convertoendo se ad phantasmatum, sed ad fuperiora, 1.q.75.6.ad 3.item q.89.2.0. item 2.3.6.7.c.item 12.q.5.1. ad 2. item q.67.1. c.ad 1. item 3.q.3.2.c.

84 Anima beatorum ante resurrectionem, & post mortem respiratione corporalium, immaterialium, & Dei, 1.q.94.2.0

85 Gradus cognitionis ani-

mae conjunctae triplex, scilicet respectu corporalium, immaterialium, & Dei, 1.q.94.2.0

86 Separata cognoscit se per se ipsum, 1.q.89.1.c.

87 Cognoscit se matuo & angelos, 1.q.89.2.0.item 3.qu.

88 Intelligit angelos per similitudines divinitatis ei imprebias, 1.q.89.2.0.ad 2.

89 Habet cognitionem perfectam de aliis animabus separatis, non autem de angelis; sed imperfectam naturaliter, 1.q.89.2.c.item 3.ad 1. item ad 2. & 3.q.11.1.ad 2.

90 Non semper cognoscunt ea quae hic sunt, 1. q.89.8.0. item 22.q.83.4.ad 2.

91 Non cognoscit omnia singularia sibi praesentia, sed tantum ea ad quem determinatur priori cognitione, affectione, naturali habituinde, vel ordinatione divina, 1.q.89.4.0.item 7.8.c.

92 Possent cognoscere facta viventium per animas novitier decedentium, vel per angelos, vel per dämones, vel Deo revelante, 1.q.89.8.ad 1.

93 Naturaliter cognoscit omnia naturalia, sed confuse, 1.q.89.7.0.

94 Distantia temporalis impedit cognitionem animae separatae; non autem distantia localis, 1.q.79.7.0.

95 Ut collatione & discursu est cognatur animabus

A N
beatorum, 3.q.11.3.ad 3.

96 Anima rationalis semper intelligit se & Deum; in quantum ipsa est semper sibi presentis, & Deus, 1.q.93.7.ad 4.

97 Motus cognitionis anima rationalis triplex, scilicet circularis, rectus, & obliquus, 22.q.179.1.ad 3. item qu.180.6.0.

98 Cuiuslibet potentia sensitiva obiectum est forma.

99 Propterea est in materia corporali, ideo est cognoscitiva particularium tantum, 1.q.85.1.c.

100 Intelligit corpora, & alias res per species, non autem per essentiam, 1.q.84.1.2.0

101 Hic nihil cognoscit per species infusas, sed per abstractias a rebus sensibilibus, 1.q.84.4.0.

102 Hic nihil intelligit sine phantasmate, 1.q.87.7.0. & 11.8.1. ad 4. & 5. ad 2. item qu.86.1. c. item qu.88.1.c. item qu.89.1. o. item qu.111.2. ad 3. item qu.118.3.c. & 12.q.5.1.ad 2. & 22.q.174.2. ad 4. & qu.175.4.c. & qu.180.5.ad 2. & 3.q.1.1. ad 2. item 2.0.

103 Propria operatio animae conjunctae est intelligere cum phantasmate, 1.q.75.6.ad 3.

104 Indigit phantasmatum ad duo, scilicet ad acquirendum scientiam, & ad considerandum, 1.q.84.7.c. item 12.q.4.5.c.

105 Non habuit a principio omnes scientias, contra Platonicum, 1.q.84.1.2.3.c. item 12.q.172.1.c.

106 Hic non cognoscit substantias separatas, quid sunt secundum speciem; sed quid sunt, 1.q.12.4.c. item 11.1. c. item q.50.1.c. fin. item q.84.7. ad 3.item q.89.0. item 12.q.3.6. c. fin. item 3.q.11.1. ad 2. item qu.30. ad 1.

107 Non secundum essentiam, sed in veritate exemplaria a prima veritate, 1.q.12.1.3. ad

AN 158
ad 3. item qu. 19. 6. ad 1. item
ad 2.

109 Deus est primus ob-
jectum intellectus animæ ratio-
nalis, quia ratio & causa ve-
ritatis alicujus objecti primo
apprehenditur a potentia, 21.
q.11.c.

110 Anima cognoscit omnia
in rationibus aternis, 1.q.12.
ad 1. item q.84.5.o.

110 Ut in principio cogni-
tionis, non autem ut in subje-
cto, vel in speculo, 1.q.12.11.
ad 1. item qu.84.5.o. item q.88.
3.ad 1

111 Nulla operatio animæ
dicitur propriæ motus, nisi
operatio appetitus sensitivi,
1.q.81.1.c.

112 Ab essentiâ animæ non
procedit operatio, nisi medi-
ante virtute ejus, vel potentia,
1.q.77.1.o.

113 Necesse est dicere, id
quod est principium intellectu-
alis operationis, quod dic-
imus homini animam, esse
quoddam principium incor-
poreum, & subsistens, 1. qu.
75.2.c.princ.

114 Si p̄a essentia animæ
est immediatum operationis
principium, semper habens a-
nimam aīū habet opera vi-
tae, 1.q.77.1.c.

115 ¶ Anima tripliciter pa-
titur, scilicet a Deo, & a la-
tione corporis, & a propria
operatione, 3.q.15.4.c.

116 Illud quo anima opera-
tur, differt realiter ab ea, 1.
q.77.1.o.

117 Non habet viam trans-
mutandi materiam corpora-
lem, 1.q.117.3.c.

118 In actibus & relationi-
bus animæ intellectus itur in
infinitum, 1.qu.28.4. ad 1. item
qu.12.2.c.fin.item q. 87. 3. ad 2.
item 12. qu. .4.ad 3. item 3. qu.
37.ad 2

119 Est movens mota per
accidens, 1.q.75.1.ad 1

120 De se nata est movere
ad quamlibet partem, sed per
corpis gravitatem impedi-
tur, ideo difficile est homini
ascendere, 1.q.61.2.ad 2

121 Cum superior pars ani-
mae intende mouetur in ali-

A N
quid, sequitur motum ejus
pars inferior motum ejus
dicitur, 12. qu. 25.3.ad 1. & q.10.
1.ad 1. item qu.31.5.6. fin.item
qu.38.4.ad 3.item q.59.5.c.item
q.77.6.c.

122 Potentia animæ dupli-
citer possunt moveri, scilicet
quoad exercitium actus, &
quoad determinationem ejus,
12.q.9.1.c.

123 Non mouetur nisi per
accidens, 1. qu.75.1. ad 1. item
12. qu.12.1. ad 2. item 3. q. 59.5.
ad 2

124 Motus magis est in po-
tentia animæ appetitiva, quam
apprehensiva, 1. qu.81.
1.c.

125 Omnis motus cognitive
& appetitiva virtutis reduci-
tur in naturam, sicut in pri-
mum principium, 12.q.10.1.c.
item qu. 17. 9.ad 2. item q. 41.
3.c.

126 Omnis motus appetitive
potentia reducitur ad pro-
tectionem boni per se, vel mali
per accidens, vel ad fugam
mali per se, vel boni per acci-
dens, 12.q.45.2.c.

127 Anima differt realiter a
suis potentiis, 1.q.77.1.o. item
22.q.110.4.c.

128 Quandoque dicitur quod
anima est sua potentia, & e-
converso sed non proprie-
tate denominative, quasi a
principiacioni sua virtute, 1.q.
79.1.ad 1

129 ¶ In potentiis unius ani-
mae non potest esse nisi una inten-
tio, 12. qu.37. 1.o. item qu.
77.1.c.

130 ¶ Omnes potentiae ani-
mae radicantur in una essentia
anima: ideo oportet quod
quando intentio animæ ve-
hementer trahitur ad unam op-
erationem unius potentiae,
trahatur ab operatione alterius,
quia unius animæ non
potest esse nisi una intentio,
12.q.77.1.o. item qu.77.1.c.
item 3.q.46.7.c.

131 Omnes potentiae in ca-
dem essentia animæ radican-
tur & fundantur, velut in
principio tantum, ut organica,
id est vegetativa & sensi-
tiva; vel in essentia etiam ut
in-

A N
subiecto, ut intellectiva, 1.
q.77.8.0.

132 ¶ Omnis proprietas na-
turaliter consequens animam,
dicitur potentia ejus, 1.q.77.8.
ad 2

133 Natura quandoque di-
viditur contra rationem, &
voluntatem; cum tamen ipsa
ratio, & voluntas ad naturam
hominis pertineant. Et cum
potentia animæ sint naturales
proprietates speciem confe-
quentes, anima non potest sine
iis esse. Dato tamen quod sine
iis esset, adhuc tamen anima
diceretur secundum speciem
suum intellectualis vel ratio-
nalis, non quia actu haberet
has potentias, sed propter spe-
ciam talis essentiae, ex qua
naturae sunt huiusmodi poten-
tiae efficiuntur, 1. qu. 77. 8. ad 2.
item 12. qu. 51. 1. ad 1. item q.
110.4.ad 4

134 ¶ Potentiae animæ sunt
accidentia ejus per se, & sunt
in secunda specie qualitatibus,
1.ou.77.3.ad 5. & 12. qu.83.2. ad
3. & q.110.4.ad 2. & 4

135 ¶ Capacitas animæ non
est nec potest esse infinita in
actu, sed potest ampliari in
infinity, 22. quæst. 24. 7. c.
ad 2

136 Potentiae animæ sunt
ab ejus essentia, 1. qu. 77. 1.
ad 5. item 6. o. & 12. qu. 100.4.
ad 1. item 3. q.7.2.c. item q.62.
2.c. & q.89.1.c.

137 Una potentia sicut ab a-
nima mediante alia, 1.q.77.
9.item q.78.4.ad 3

138 Potentiae organicae sunt
ab anima, in quantum est actus
corporis, alia vero ut pre-
dominatur corpori, 1. qu. 76.
77.1.ad 2

139 Anima est causa suarum
potentiarum tripliciter, scili-
cet efficiens, finalis, & ma-
terialis, id est subiectiva, 1.
q.77.6.0.item 7.c.

140 Potentiae animæ perfe-
ctiores sunt principia imper-
fectorum activa & finalia, &
etiam priora, sed e converso
via generationis, & causa ma-
terialis, 1.q.77.7.c.

141 Non organicae sunt sub-
iectiva in anima, organicae

A N 159
vero in composito, 1. qu.77.5.
o.item 6.8.c.

142 Una potentia animæ est
subiectum alterius potentiae in
virtute animæ, 1. qu. 77. 7.2.
item q.78.4.ad 3

143 Ordo potentiarum ani-
mæ triplex, scilicet perfectio-
nis, generationis, & objec-
torum, 1.q.77.4.0. & 7.c.

144 Omnes potentiae animæ
necessariam habent habitu-
dinem ad suum proprium, &
principale objectum, 1. qu.19.
3.c.

145 Mutatio se impedirent circa
diversa obiecta, non autem
circa idem, 12. qu. 33. 3. ad 3.
item q.37. 1. o. item q. 77.1.c.
item 22. qu.123. 8.ad 1. & q.155.
5.c.item 1.q.15.9.ad 3

146 Omnis potentia animæ
est quadam forma, seu natu-
ra, 1. quæst.50.1.ad 3

147 In omnib[us] potentia animæ
commune est fere & ut codem
nomine actus, & potentia no-
minetur, 1.q.83.2.ad 1

148 Appetitus naturalis est
in qualib[us] potentia animæ, &
in voluntate, & in omni parte
& membro corporis, & in o-
mni re, 1. qu.78.1.ad 3. & q.80.
1.ad 1

149 Anima rationalis habet
plures potentias, quam aliqua
alia res, 1.q.77.2.0.

150 Quanto nobilior est, tan-
to plures potentias, opera-
tiones, & organa habet, 1.q.30.2.
ad 3. & qu. 76. 5. ad 3. & q. 77.
2. c.

151 Comparatur ad corpus
sicut forma ad materiam; ad
potentias vero ut substantia
ad propria accidentia: ideo
prior est eis generatione, &
perfectio; sed corpore prior
est secundo modo; & posterior
primo modo, 12. o.81.2. ad 3

152 Potentia, motiva animæ
duplex, scilicet imperans mo-
tum, & exequens motum, 1.
q.75.3.ad 3. & q.78.1.ad 4

153 Potentia cuius objectum
est partens ab ea, est activa.,
sicut omnes vegetativa; si au-
tem ut agens, est passiva, sicut
omnes sensitiva, 1.q.79.3.ad 3
le.

10 Animalia quilibet præter perfetta possunt generari ex femine per putrefactionem, & fine semine, 1. q. 91. 2. ad 2.

11 Virtus coeli loco spermatis cum elementis sufficiat generationem animalium imperfectorum, non autem perfectorum, 1. q. 45. 8. ad 3. & q. 70. 3. c. & q. 71. ad 1. & qu. 91. 2. ad 2.

12 Species animalium de novo generatae per putrefactionem fuenterunt productæ in primis sex diebus in his principijs, 1. q. 74. 1. ad 3.

13 Generatio hominis, & multiplicatio, etiam quoad individua, est de principali intentione naturæ; non autem aliorum animalium, nisi secundum speciem, 1. q. 50. 4. ad 4. & q. 98. 1. o.

14 In generatione animalis, præcipue hominis, sunt necessaria multæ generationes non continuæ, sicut etiam multæ forme, 1. q. 118. 2. ad 2.

15 Motus sursum est naturalis animalium secundum animam, non autem secundum corpus, 12. q. 6. 5. ad 3.

16 Motus appetitus naturalis prævenitur ab exteriori motu dupliciter, scilicet secundum sensus, & secundum corpus, 12. q. 6. 1. ad 2.

17 Quidam animalia mox natata habent movere se, & usum membrorum, non propter nobilitatem, sed propter necessitatem cerebri, 1. q. 99. 1. ad 2.

18 Animalia pugnant propter cibum, & coitum, 1. q. 81. 2. c. fin.

19 Quidam abhorrent coire cum matre, ut equus, & camelus, 12. q. 154. 9. ad 2.

20 Bruta non prosequuntur conveniens, nec fugient nociva per rationis deliberationem, sed per naturalem instinctum astimativa, similiter & pueri, 1. qu. 83. 1. c. & 12. qu. 11. 2. c. & qu. 15. 2. c. & qu. 16. 2. ad 3. & qu. 17. 2. ad 3. & q. 64. 4. ad 1. & 7. ad 2.

21 Non intendunt aliquid manifestare, vel representare, quia hoc est proprium rationis conferentis signum ad signa-

tum, sed agunt ex instinctu naturali aliquid ad quod sequitur hoc, 12. q. 116. c.

22 Aves docent pullos suos volare, & similia; quia non natura bruta non habent ira perfectum usum industrie naturalis, sicut postea, 1. qu. 101. 2. ad 3.

23 Bruta sunt sagacissima, qui diriguntur a Deo, sicut horologia, 12. q. 13. 2. ad 3.

24 Cognitio est in animalibus brutis propter necessitatem actionis tantum, 1. q. 91. 3. ad 3. & 12. q. 31. 7. c.

25 Homines in statu innocentia non indigebant aliis animalibus, nisi ad experientiam cognitionem eorum, 1. q. 96. 1. ad 3.

26 Appetitus animalis bruti non est liber, 1. q. 59. 3. c. & q. 8. 1. c. & 12. q. 11. 2. c. & q. 13. 2. ad 3. & q. 25. 1. c.

27 Elefatio non convenit animalibus brutis, 12. q. 13. 2. o.

28 Intentio proprie non convenit animalibus brutis, 12. q.

29 Delelatio proprie convenient animalibus brutis; non autem gaudium, 12. q. 31. 3. c.

30 Animalia bruta non deflantur visibilibus, odoribus, & sonis, nisi in ordine ad sustentationem naturæ, 1. qu. 91. 1. ad 3. & 12. qu. 31. 6. c. & qu. 35. 2. ad 3. & 22. qu. 141. 4. ad 3. & q. 167. 2. c.

31 Omne animal naturaliter abstrahitur a delelatiōnibus venientiis, & guffis per dolores corporis, 12. q. 29. 3. ad 1. item q. 35. 6. c. fi. ad 1.

32 Animalia ferociora non erant manuera ante peccatum Ad eis, nec comedebant hucus, sed carnes, sicut nunc, 1. qu. 96. 1. ad 2.

33 Bruta appetunt excellentiam, & irascentur contra derogantia ei, non autem hominem, 12. q. 47. 2. ad 2.

34 Homo ex parte sua temperatissima complexionis, non habet superexcellentiam alicius passionis animæ, quam habent cætera animalia, secundum quod deviant ab hac qualitate, ut leo in audacia, canis

A N
canis in ira, lepus in timore, & sic de aliis, 12. quæst. 46. 2. ad 2.

35 Quæ tantum vivunt, id est planta, sunt propter omnia animalia, & hac propter hominem, & omne imperfictius propter perfectius, 1. q. 65. 7. c. & 22. q. 64. 1. 2. c. & q. 66. 1. c.

36 Omnia animalia sunt subiecta homini, vel totaliter, ut mansuetæ; vel in parte, ut alia, sed non omnia obediunt ei propter peccatum, 1. q. 96. 1. o.

37 Bruta quandoque puniuntur in poenam dominorum suorum, 12. q. 108. 4. ad 3.

38 In brutis est similitudo boni moralis, scilicet virtutum, secundum passiones tantum, 12. q. 34. 4. ad 3.

39 Bruta invocant Deum, in quantum naturaliter desiderant bonitatem eius. Sed obedient ei, inquantum naturalis instinctus eorum moverunt a Deo, 12. q. 83. 10. ad 3.

40 Distinctio animalium immundorum mundis non erat ante legem Moysi quoad esum, nisi propter abominationem, vel conuersationem, sed bene quoad sacrificia, 12. q. 103. 1. ad 4.

41 Expositio animalium mundorum secundum legem, 12. q. 102. 3. ad 2.

42 Immundorum secundum legem, 12. q. 102. 6. ad 1. & 2.

43 Animal sacrificandum debet habere quatuor, scil. integritatem, sanitatem, suavitatem, & sal, 12. q. 102. 3. c. ad 2. & ad 7.

44 Animalia ante octo dies non offerabantur, propter suam teneritatem, 12. q. 102. 3. ad 2. & 5. ad 1. & 3. q. 70. 1. ad 3.

45 In lege veteri offerri solebant quinque animalia fieri contra corrum sacrificium, scilicet Christum; scilicet vitulus, capra, ovis, turtar, & columba, 12. q. 112. 3. ad 2.

46 Deus providit, quod in sacrificiis propter paupertatem non valens offerre animal quadrupes, offraret aves. Si non, panes, vel farinam, vel spicas, 12. q. 102. 3. ad 12.

A N
47 Quanto gravius est pecatum, tanto vilius species animalis offerrebatur in sacrificiis, scilicet capra pro idolatria, vitulus pro ignorantia faceroris, & lircus pro negligencia principis, 12. qu. 102. 3. ad 11.

48 Animata generant, & conservantur a principio materiali intrinseco; sed inanimata tantam ab extrinseco, 1. qu. 78. 1. 2. o.

1 Animus pro vi irascibili ponitur, ut patet per Philosopham, ubi dicit, quod in sensitivo appetitu est desiderium & animus, idest concupisibilis, & irascibilis, 12. q. 129. 1. ad 1. & ad 2.

2 Moderatio animi quandoque provenit ex quadam dulcedine affectus, qua quis abhorret omne illud, quod potest alium tristare. Et ideo dicit Seneca, quod temperancia est quadam lenitas animi. Nam austerioris et contrario animi videtur esse in eo, qui non vere detur alios contristare.

* Nisi propter aliquam causam necesse sit aliquando alios utiliter contristare, 12. q. 114. 2. ad 1. fi. & q. 157. 3. ad 1. fi.

1 Annexum spiritualibus potest esse aliquid dupliciter; scilicet vel sicut ex spirituualibus dependens, sicut habere beneficia ecclesiastica dicitur spiritualibus esse annexum,

quia non competit, nisi habenti officium clericale. Unde huiusmodi nullo modo possunt esse fine spiritualibus. Et propter hoc ea nullo modo venire licet, quia eis venditis intelliguntur etiam spiritualia venditioni subiici.

Quidam autem sunt annexa spiritualibus, in quarum ad spirituualia ordinatur, sicut ius patronatus, quod ordinatur ad praesentandum clericos ad ecclesiastica beneficia, & sicut va sacra, quæ ordinatur ad sacramentorum usum. Unde huiusmodi non præsupponant spiritualia, sed magis ea ordine aliquo modo vendi possunt, non autem in quantum sunt